

ประวัติ แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำทางเพศที่วิปริต

1. ความหมายของการกระทำทางเพศที่วิปริต

การกระทำทางเพศที่วิปริต เป็นพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากพฤติกรรมการร่วมเพศของคนส่วนใหญ่ ที่จะนำไปสู่ความพอใจ หรือความสุขสุดยอดในทางเพศ โดยไม่รวมถึงพฤติกรรมในการเล่าโลกก่อนการร่วมเพศตามปกติ และในทางจิตเวชศาสตร์จัดไว้ในกลุ่มเดียวกับบุคลิกภาพแปรปรวน (Personality disorders)¹

การกระทำทางเพศที่วิปริตอาจใช้คำว่า “กามวิปริต” หรือ “กามวิตถาร” ก็ได้ แต่ในภาษาอังกฤษปัจจุบันใช้คำว่า “Sexual Deviation”²

การจำแนกโรคของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน ครั้งที่ 4 (DSM IV)³ ค.ศ.1994 ให้ความหมายของกามวิปริตไว้ว่า เป็นความต้องการทางเพศที่ตื่นเต้น แปลกแหวกแนว ไม่เหมือนคนทั่วไป ความต้องการทางเพศหรือพฤติกรรมทางเพศดังกล่าวโดยทั่วไปแล้วจะมีความสัมพันธ์กับ

1. สิ่งเร้าทางเพศเป็นวัตถุหรือส่วนของร่างกาย ไม่ใช่บุคคล
2. เป็นกิจกรรมทางเพศโดยมีความทุกข์ทรมาน หรือการทำให้บุคคลอื่น หรือบุคคลซึ่งเป็นคู่ร่วมเพศได้รับความอับอาย
3. เป็นพฤติกรรมทางเพศกับเด็กหรือบุคคลที่ไม่ยินยอมพร้อมใจด้วย

¹สมภพ เรืองตระกูล, คู่มือจิตเวชศาสตร์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2524), หน้า 264.

²สุชาติ โสมประยูร, เพศศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า 118.

³DSM IV, p.522.

จำลอง ดิษยวณิช ได้ให้ความหมาย “การกระทำทางเพศที่วิปริต” ว่าเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ (Abnormal sexual) ซึ่งมีความสนใจทางเพศมุ่งไปที่วัตถุ หรือสิ่งของมากกว่าเพศตรงกันข้าม มีกิจกรรมทางเพศที่ไม่เกี่ยวกับการร่วมประเวณี หรือมีการร่วมประเวณีภายใต้สถานการณ์ซึ่งแปลกพิลึกชอบกล⁴

วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ ได้ให้ความหมาย “กามวิปริต” ว่าหมายถึง พฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมที่ยอมรับกันว่าเป็นพฤติกรรมของคนปกติธรรมดาทั่วไป⁵

สุชาติ โสมประยูร ได้ให้ความหมาย “กามวิปริต” ว่าหมายถึง ความผิดปกติในด้านความรู้สึกทางเพศ หรือกามารมณ์ที่บิดเบือนไปจากสามัญชน หรือคนปกติโดยทั่วไป และได้ให้ความหมาย “ความผิดปกติทางเพศ” (Sexual abnormality หรือ Sexual deviation) ว่าเป็นเรื่องของบุคลิกภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศที่บิดเบือน อันเนื่องมาจากสาเหตุทางด้านจิตใจเป็นส่วนใหญ่ ความผิดปกติทางเพศจะทำให้บุคคลมีความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์ ตลอดจนหน้าที่ของความประพฤติหรือการปฏิบัติที่แสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศ หรือเพศสัมพันธ์เป็นไปอย่างไม่เหมาะสม และผิดแผกแตกต่างไปจากสามัญชนจะพึงมีพึงปฏิบัติ เพราะพฤติกรรมเหล่านี้เป็นผลมาจากสภาพจิตใจที่ผิดปกติ ซึ่งผู้ป่วยไม่สามารถจะควบคุมได้ แม้ความผิดปกติทางเพศจะมีสาเหตุมาจากทางด้านจิตใจก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าความผิดปกติแบบนี้จะเป็นโรคจิต หรือโรควิกลจริตอย่างหนึ่ง ดังที่หลาย ๆ คนเข้าใจกัน เหตุผลก็คือผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศยังสามารถติดต่อกับโลกแห่งความเป็นจริงได้ รู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบและสามารถปรับปรุงตัวเองได้เช่นเดียวกัน หรือใกล้เคียงกับคนปกติ⁶

อรทัย ชื่นมณุษย์ ได้ให้ความหมาย “ความผิดปกติทางเพศ” ว่าหมายถึงความแปรปรวนของการประพฤติปฏิบัติทางเพศ รวมถึงการมีอารมณ์ความรู้สึกหรือท่าทีต่อการร่วมเพศต่างไปจากคนปกติจะพึงมี⁷

⁴จำลอง ดิษยวณิช, จิตเวชศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 1(กรุงเทพฯ:พระสิงห์การพิมพ์, 2520), หน้า 258.

⁵วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, นิติเวชศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพฯ:ห้างหุ้นส่วนจำกัดน้ำกั้งการพิมพ์, , 2530), หน้า 185.

⁶สุชาติ โสมประยูร, เพศศึกษา, หน้า 118-121.

⁷อรทัย ชื่นมณุษย์, จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิต โรคประสาทและความผิดปกติทางเพศ (กรุงเทพฯ:กรุงสยามการพิมพ์, 2520), หน้า 10.

มาร์เมอร์ (Marmor) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศที่มีได้เกิดจากความรักแต่เป็นการแสดงออกของความวิตกกังวล ความก้าวร้าว หรือความรู้สึกผิดเป็นสิ่งปกติ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศที่เกิดเนื่องจากการต้องการความมั่นใจ หรือเพื่อลดความตึงเครียดจากสาเหตุอื่นที่มีใช่เรื่องเพศ ก็ถือเป็นความผิดปกติเช่นกัน⁸

สมชาย ผลเยี่ยมเอก และทัศนะ สุวรรณจุฑะ ได้ให้ความหมาย “ความวิปริตทางเพศ” หรือ “กามวิปริต” ว่าหมายถึงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดแปลกไปจากธรรมดาที่นับวันยิ่งจะเพิ่มมากขึ้น⁹

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การกระทำทางเพศที่วิปริตหมายถึงการกระทำทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากการกระทำที่ยอมรับกันว่าเป็นการกระทำของคนปกติธรรมดาทั่วไป

2. ประวัติและความเป็นมาของการกระทำทางเพศที่วิปริต

การกระทำทางเพศที่วิปริตมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ แม้แต่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็มีการกล่าวถึงการร่วมเพศกับคนเพศเดียวกัน ในทำนองเป็นความผิดและเป็นบาปที่ร้ายแรงอยู่หลายตอน และสิ่งนี้เองที่ฝังแน่นอยู่ในความคิดของประเทศตะวันตกที่นับถือศาสนาคริสต์ ซึ่งเป็นสำนักทางศีลธรรมและกฎหมายเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน¹⁰

ในตำนานการสร้างโลก หรือเยเนซิส การประพาดิตนเป็นเกย์เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้พระเจ้าลงโทษมนุษย์อย่างรุนแรงถึงขนาดล้างบ้านล้างเมือง ดังจะเห็นได้จากพระคัมภีร์ซึ่งได้กล่าวถึงการที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงบันดาลให้ไฟบรลัยกัลป์เผาผลาญแผ่นดิน ชาวเมือง และบรรดาลิ่งที่ออกมาจากแผ่นดินให้พินาศย่อยยับเสียทั้งหมดว่าเป็นเพราะชาวเมืองนั้นนิยมประพาดิตนเป็นเกย์ คือสมสู่กันในระหว่างคนเพศเดียวกันทั้งเมือง เมืองที่ว่านี้คือเมืองโซโดม (Sodom) และอะโมรา (Gomorrah) ซึ่งตามตำนานเล่าว่า พระผู้เป็นเจ้าได้ส่งทูตสวรรค์ไปถึงและได้พำนักอยู่ในบ้านของโลต (หลานอับราฮัม ซึ่งเป็นสาวกคนสำคัญของพระยะโฮวา) ปรากฏว่าคืนนั้นเอง ชาวเมืองโซโดม

⁸ เอนก อารีพรรค และสุวัทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 213.

⁹ ทัศนะ สุวรรณจุฑะ และคณะ, นิติเวชศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ: ภาควิชาการพิมพ์, 2531), หน้า 298.

¹⁰ กิตติศักดิ์ ปรกติ, “ตำนานรักร่วมเพศ,” วารสารนิติศาสตร์ 13(2526):86.

ผู้นิยมร่วมเพศกับคนเพศเดียวกัน ทั้งคนหนุ่มและคนแก่พากันยกขบวนมาล้อมบ้านของโลต และเรียกให้โลตมอบชู้ตสวรรค์ทั้งสององค์แก่พวกตน เพื่อพวกตนจะได้สมสู่กับชู้ตสวรรค์ทั้งสององค์นั้นตามประเพณีที่ยึดถือกันมานานแล้วว่า ชาวเมืองชะโดมมีสิทธิ์สมสู่กับคนเดินทางที่มาพำนักในเมืองของตน แม้ว่าโลตผู้เป็นเจ้าของบ้านจะออกไปเจรจาตัดทอนขอให้ปล่อยและละเว้นชู้ตสวรรค์ทั้งสอง โดยจะยอมส่งตัวลูกสาวสองคนของตนให้คนพวกนั้นแทน ชาวเมืองชะโดมก็ไม่ยอม และพยายามจะจับตัวโลตเพื่อร่วมเพศด้วย ทำให้ชู้ตสวรรค์ต้องยื่นมือเข้าช่วยบันดาลให้โลตหนีรอดมาได้ แล้วสั่งให้โลตพาลูกเมียหนีออกไปจากเมืองนั้นเสียก่อนที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทำลายเมือง¹¹

ก่อนหน้าที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทำลายเมืองชะโดมและอะโมรา เพราะเหตุที่ชาวเมืองนิยมร่วมเพศกับคนเพศเดียวกัน อับราฮัมเคยทูลทัดทานและขอชีวิตชาวเมืองไว้ โดยขอให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเห็นแก่คนบริสุทธิ์ที่ไม่ได้ประพฤตินั้น ซึ่งพระยะโฮวาก็ทรงให้สัญญาว่า ถ้าหากมีคนชอบธรรมที่ไม่ประพฤตินั้นเป็นคนที่ลามากในสายตาของพระองค์เพียงสิบคน พระองค์ก็จะทรงเห็นแก่คนบริสุทธิ์สิบคนนั้นและจะไม่ทำลายเมืองนั้น แต่ในที่สุดปรากฏว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของทรงบันดาลให้ไฟบรรลัยกัลป์เผาผลาญเมืองนั้นจนไม่เหลือซาก ก็เป็นเครื่องแสดงว่าคนเมืองนั้นเป็นคนลามากในสายตาพระองค์ ชาวเมืองที่เป็นคนลามากนั้นมีมากเสียจนเรียกได้ว่าหมดทั้งเมือง เรียกได้ว่าเป็นเมืองเกย์ คือมีที่ไม่เป็นเกย์นับได้ไม่ถึงสิบนั่นเอง¹²

โดยที่การสมสู่กับคนเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของถือว่าเป็นสิ่งลามกและเป็นบาปอย่างยิ่ง พระองค์ได้ระวางโทษผู้ที่ประพฤตินั้นไว้อย่างรุนแรง คือมีโทษถึงตาย พระองค์ได้ทรงตรัสสั่งให้โมเสสประกาศแก่คนทั้งหลายว่า การประพฤตินั้นทำให้แผ่นดินเป็นมลทิน และจะเป็นเหตุให้แผ่นดินนั้นต้องโทษ และทำให้เกิดธรณีสูบแผ่นดินไหวได้¹³ จึงเป็นที่มาของคำว่า "Sodomy"

ตามความเชื่อของชาวคริสต์ เชื่อว่าชาวคริสต์จะมีชัยชนะในการสงครามได้เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเสด็จไปกับพวกเขาและช่วยให้ได้รับชัยชนะ ดังนั้นไพร่พลในกองทัพจะกระทำการใด ๆ ให้เป็นที่ขัดเคืองแก่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่ได้ หากผู้ใดกระทำการที่อาจเป็นเหตุทำให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเสด็จไปเสียจากพวกเขา และทำให้ต้องพ่ายแพ้แก่ศัตรู ดังนั้น ใครก็ตามที่สมสู่กับคนเพศเดียวกันต้องมีโทษถึงตาย และถ้าเกิดมีใครถูกกระทำเช่นนั้นโดยมิได้ยินยอมพร้อมใจ แม้ไม่ต้องถูกลงโทษถึงตาย

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 87.

¹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 87.

¹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 87.

แต่ก็ถูกถือว่าเป็นคนมีราคา หรือเป็นตัวช่วยร้ายของกองทัพ ต้องออกไปจากค่ายนั้นไปทำพิธีล้างราคินั้นออกเสียก่อนจึงจะกลับเข้ามาอยู่ร่วมกับผู้อื่นในกองทัพได้ต่อไป¹⁴

จะเห็นได้ว่า คำจารึกในพระคริสตธรรมคัมภีร์อันเป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่เหนือจิตใจและความเชื่อของชาวคริสต์มาเป็นเวลานานนับพันปีนั้น ถือว่าการสมสู่กับคนเพศเดียวกันนั้นไม่ใช่เรื่องส่วนตัวที่ใครทำใครรับผิดชอบเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่หากเกิดขึ้นแล้ว สังคมนั้น บ้านเมืองนั้นต้องรับผิดชอบด้วย ถูกลงโทษด้วย ถึงขนาดอาจทำให้บ้านเมืองต้องพินาศล่มจม หรือทำให้กองทัพต้องพ่ายแพ้ศัตรูได้ ดังนั้น การกระทำเช่นนี้จึงถือเป็นเรื่องใหญ่เรื่องสำคัญของบ้านเมืองเลยทีเดียว¹⁵

ครั้นจักรวรรดิโรมันได้รับเอาคริสตศาสนาเป็นศาสนาประจำจักรวรรดิแล้ว การสมสู่กับคนเพศเดียวกันจึงถือเป็นความผิดอาญาที่ร้ายแรงถึงขนาดผู้กระทำต้องถูกลงโทษด้วยการถูกเผาไฟทั้งเป็น จักรพรรดิจัสติเนียนผู้มีพระบรมราชโองการให้จัดทำประมวลกฎหมายของจักรวรรดิโรมันขึ้นในราวคริสต์ศตวรรษที่ 6 ในประมวลกฎหมายจัสติเนียนซึ่งเป็นประมวลกฎหมายที่ยุโรปถือเป็นหลักกฎหมายทั่วไป และใช้บังคับอยู่นานนับพันปี มีการกล่าวถึงความผิดฐานนี้ไว้อย่างละเอียดว่า “โดยที่ชนบางเหล่า ผู้ถูกยุ้งด้วยบาปกิเลส ได้หยุดตนลงสู่ทรมานวิสัย ทั้งได้บังอาจกระทำอาชญากรรมต่อธรรมชาติ เราจึงจะบังคับชนเหล่านั้นให้มีความเกรงกลัวในองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ และคำพิพากษาของพระองค์ในอนาคต ให้ละเสียจากทรมานวิสัยอันชั่วร้าย และอุปมงคลเหล่านั้นเสีย มิให้กรรมอันชนเหล่านั้นได้ล่วงสู่บาปชักนำพระอาญาแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ทรงเดชา หรือเป็นทางสู่เหตุวิบัติฉิบหายแก่พระนครและชาวอาณาประชาราษฎร์ ... อาชญากรรมต่อธรรมชาติเช่นนั้นจักต้องรับผิดชอบต่ออัครคีภัย แผ่นดินไหว ธรณีสูบ โรคห่า ไข้พิษ ... เพื่อขจัดรังควานแห่งบาปเช่นนั้น เพื่อรักษามนุษย์ไว้มิให้สูญเสียวิญญาณแห่งตน ดังนั้น เราต้องการให้ชนเหล่านี้ละเสียจากการทอดตนลงสู่การอันไร้ศรัทธาแห่งพระธรรมเช่นนั้นเสีย...” และด้วยคำอธิบายเหล่านี้เอง ใครก็ตามที่เป็นคนรักร่วมเพศก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำซ้ำเราผิดมนุษย์ ก่ออาชญากรรมร้ายแรงต่อมนุษยชาติ และถูกนำไปเผาไฟเสียทั้งเป็นในสมัยโรมัน¹⁶

และนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ภายใต้อิทธิพลของคริสตศาสนาและกฎหมายโรมันอันเป็นสิ่งส่งอิทธิพลเหนือความสำนึกทางศีลธรรม กฎหมายและระบอบการเมืองการปกครองของ

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 87-88.

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 88.

¹⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 88-89.

ยุโรปติดต่อกันมาเกือบสองพันปีชาวยุโรปและชาติที่นับถือศาสนาคริสต์ต่างมีบทบัญญัติลงโทษ การสมสู่กับคนเพศเดียวกันอย่างรุนแรงถึงชีวิตเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน¹⁷

ในประเทศอังกฤษ สมัยแผ่นดินของ Edward I ในอังกฤษนั้น นักนิติศาสตร์ผู้หนึ่งเขียน บรรยายไว้ในหนังสือชื่อ Fleta ว่า พวกที่มีการกระทำทางเพศที่วิปริต (Sodomists) ในยุโรปถูกเผา ทั้งเป็น ในอังกฤษนั้น แต่เดิมศาลทางศาสนา (Ecclesiastical Court) ไม่มีอำนาจลงโทษ Sodomists ถึงตาย และศาล Common Law ก็ไม่ลงโทษคนเหล่านั้น ครั้นถึงปี ค.ศ.1533 ในสมัย แผ่นดินของ Henry VIII ได้มีการตราพระราชบัญญัติกำหนดให้มีการลงโทษประหารชีวิตแก่บุคคล ที่กระทำผิดธรรมดาตั้งกล่าว และนักพงศาวดารในสมัยแผ่นดินของ Elizabeth I ชื่อ "Holinshed" บันทึกว่ามี Sodomists ไม่ต่ำกว่า 72,000 คน ถูกประหารชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ในสมัย Henry VIII โทษประหารชีวิตถูกยกเลิกเมื่อปี 1861 โดย The Offences Againsts the Person Act 1861 แก้ไขเพิ่มเติมในปี 1885¹⁸ และตามกฎหมาย The Sexual Offences Act 1956 มาตรา 12 กำหนด ลงโทษทางอาญาร้ายแรง (Felony) กรณีมีการร่วมเพศทางทวารหนักกับบุคคลอื่น หรือสัตว์ เหตุผล ของการห้ามมิให้บุคคลประพฤติผิดธรรมดาเช่นนี้มีอยู่ 2 ประการ คือ เป็นการทำลายจิตใจของ คนในสังคม และเป็นการผิดศีลธรรมอย่างร้ายแรง (Immorality) และเป็นการคุ้มครองบุคคลจาก การกระทำของตนเอง (The Protection of Pear Against Themselves)¹⁹

ในตอนปลายศตวรรษที่ 19 ความคิดเกี่ยวกับเรื่องสังคมพิทักษ์และศีลธรรม (The Concept of Paternalism and Morality) ซึ่งจะกล่าวถึงหลักเกณฑ์และรายละเอียดเกี่ยวกับความ คิดนี้ในบทต่อไป ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนักว่าขัดเสรีภาพ เสรีภาพถูกถือว่าเป็นสิทธิมนุษยชนขั้น พื้นฐาน (Fundamental Human Rights) ครั้นมาถึงศตวรรษที่ 19 หลักเสรีนิยมในสมัยนั้นทำให้ การออกกฎหมายจำกัดเสรีภาพทำได้ในวงแคบ และจะทำได้เฉพาะเมื่อการใช้เสรีภาพไปกระทบถึง สิทธิมนุษยชนของคนอื่น John Stuart Mill เขียนหนังสือเรื่อง "Liberty" อธิบายเรื่องเสรีภาพไว้เป็น แบบฉบับซึ่งคนยุคหลัง Mill กล่าวว่า การออกกฎหมายขัดเสรีภาพของบุคคลใดจะกระทำได้นั้น ต้องเป็นการป้องกันภัยที่จะมีต่อบุคคลอื่น Mill มีความเห็นว่าไม่ควรห้ามพฤติกรรมที่เรียกว่าการรัก

¹⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 89.

¹⁸ รອງพล เจริญพันธ์, "ปัญหากฎหมายครอบครัวและกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับการฆ่า ตัดแปลงเพศในประเทศที่ใช้คอมมอนลอว์," วารสารนิติศาสตร์, 10(2521): 428.

¹⁹ ประสิทธิ์ พัฒนอมร, "ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหา บัณฑิต คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524), หน้า 48.

ร่วมเพศ (Homosexual) และไม่ควรบัญญัติเป็นโทษ ทฤษฎีของ Mill ไม่เป็นที่ยอมรับกันในยุคนั้นเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะ Sir James Fitzjames Stephen ซึ่งเป็นนักกฎหมายอาญาที่มีชื่อเสียงมากของอังกฤษในยุคนั้นเขียนหนังสือชื่อ Liberty Equality and Fraternity 1874 วิจักษณ์ทฤษฎีของ Mill และเรียกร้องให้กฎหมายนำเอาศีลธรรมมาบังคับให้เข้มงวดขึ้น ดังนั้น ในประเทศอังกฤษจึงมีการเรียกร้องให้ยกเลิกความผิดอาญาสำหรับการประพฤติดนเป็นพวกรักร่วมเพศ (Homosexual) เสีย ซึ่งก่อให้เกิดข้อถกเถียงโต้แย้งกันอย่างรุนแรงทีเดียว²⁰

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในปัจจุบันการเป็นพวกรักร่วมเพศ (ยังคงเป็นความผิดทางอาญาอยู่ในรัฐส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีบางรัฐได้ยกเลิกความผิดฐานนี้ไปแล้ว และบางรัฐถึงกับรับรองสิทธิของชาวเกย์ให้เต็มที่ในการมีครอบครัวอย่างอิสระอีกด้วย²¹

ในประเทศเยอรมัน ได้บัญญัติหมวดความผิดเกี่ยวกับเพศไว้อย่างละเอียดกว่ากฎหมายอาญาของประเทศอื่น ๆ ลงโทษการกระทำทางเพศที่วิปริต เช่น ตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน มาตรา 175 ลงโทษการกระทำผิดถาวรระหว่างผู้ชายด้วยกัน รวมถึงยอมให้ผู้อื่นเล่นผิดถาวรกับตนเอง และมาตรา 175 a. ลงโทษการกระทำผิดถาวรระหว่างชายด้วยกันอย่างรุนแรง²²

ประเทศเดนมาร์ค ตามประมวลกฎหมายอาญา (The Criminal Code of 1866) ได้กำหนดโทษแก่ผู้ร่วมเพศทางทวารหนักซึ่งกระทำต่อชายหรือหญิง²³

ประเทศไทย ไม่มีคำสอนหรือแนวความคิดที่ฝังแน่นอยู่ว่าการกระทำทางเพศที่วิปริต (การรักร่วมเพศ) เป็นความชั่ว เป็นบาปร้ายแรงติดต่อกันเป็นร้อยเป็นพันปีเหมือนประเทศตะวันตก แม้จะเคยถือกันว่าเป็นเรื่องวิปริตผิดมนุษย์อยู่บ้าง แต่ก็ไม่มีการลงโทษร้ายแรงเหมือนในวัฒนธรรมที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของคริสตศาสนา เรียกว่ามีระดับความรุนแรงต่างกันอยู่มาก ดูเหมือนประเทศไทยจะถือว่า การกระทำความผิดดังกล่าวนั้นต้องห้ามสำหรับผู้ถืออุโบสถศีลคือ ศีลแปด ผิดศีลพอพระมหากษัตริย์ ที่มีการหวงห้ามถึงขนาดลงโทษกันก็มีแต่เฉพาะห้ามมิให้พวกนางสนมกำนัลในพระราชวัง

²⁰วิชัย อริยะนันท์ทกะ, "รัฐ สังคม เสรีนิยม และกฎหมาย," บทบัญญัติ 47 (มีนาคม 2534) : 113-116.

²¹Gerhard O.W. Mueller, Legal Regulation of Sexual Conduct, Occanan Publications Inc., p 127.

²²The German Penal Code Section 175.

²³ประสิทธิ์ พัฒนอมร, "ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), หน้า 48.

และบรรดาพระราชธิดามีความสัมพันธ์ทำนองเล่นเพื่อนกันเท่านั้น หากมีการฝ่าฝืนก็มีโทษตามกฎหมายมณเฑียรบาล ต้องไปอยู่งานเย็บปักถักร้อย หรือถ้าขึ้นทำซ้ำ ๆ กัน ก็ให้ถอดออกเป็นไพร่เท่านั้น เรื่องนี้ดูเหมือนสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ เคยมีพระราชนิพนธ์อธิบายเป็นทำนองว่า การห้ามมิให้พวกนางสนมกำนัลเล่นเพื่อนกันนั้น ที่จริงก็เปรียบเสมือนห้ามมิให้บรรดาหม่อมหม่อมนางในทั้งหลายมีผู้นั้นเอง เพียงแต่ในวังมีแต่ผู้หญิงจึงห้ามเป็นชู้กับผู้หญิงด้วยกันนั่นเอง ดังนั้น จึงสันนิษฐานได้ว่าวัฒนธรรมไทยไม่ถือว่าการรักร่วมเพศเป็นความผิดร้ายแรงเหมือนประเทศตะวันตก

อย่างไรก็ตาม ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประเทศไทยได้มีประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ.127 ได้นำความคิดแบบประเทศตะวันตกมากำหนดให้ผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันต้องรับผิดทางอาญารัฐานกระทำชำเราผิดมนุษย์ แต่ประเทศไทยลงโทษเบากว่ามาก กฎหมายฉบับนี้ใช้ต่อมาอีกประมาณ 40 ปี ก็มีการแก้ไขเสียใหม่และมีการยกเลิกความผิดฐานนี้เสีย²⁴

ดังนั้น ตามกฎหมายไทยปัจจุบัน สถานะของพวกรักร่วมเพศจึงจัดว่ามีสถานะทางกฎหมายดีกว่าในประเทศตะวันตกหลายประเทศ นั่นคือ การประพฤติตนเป็นพวกรักร่วมเพศ (เกย์) หรือประกาศตนเป็นพวกรักร่วมเพศ (เกย์) ไม่ทำให้ต้องรับผิดทางอาญาแต่อย่างใด ไม่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิด กฎหมายไทยถือว่าเรื่องนี้เป็นเสรีภาพของแต่ละบุคคล ใครก็ตามที่เป็นพวกรักร่วมเพศไม่ต้องรับผิดทางอาญา ตราบเท่าที่ไม่กระทำความผิดหรือกระทำการใดอันอูจาดลามก หรือควรรายหน้าต่อหน้าธารกำนัล หรือใช้กำลังข่มขืนใจผู้อื่น

3. ทศนคติ กฎเกณฑ์และวัฒนธรรมของสังคัม

“วัฒนธรรม” นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายไว้คือ สังคัมที่สลับซับซ้อน ซึ่งประกอบไปด้วยความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศีลธรรมจรรยา กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และความสามารถอื่น ๆ ที่มนุษย์แสวงหามาในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคัม คำนียามข้างต้นไม่ได้หมายความว่าวัฒนธรรมจะต้องเป็นสิ่งดีงามเสมอไป เนื่องจากเป็นสิ่งที่ได้เรียนรู้กันมาในวิถีความสัมพันธ์กับคนอื่นในชีวิตทางสังคัม²⁵

²⁴กิตติศักดิ์ ปรกติ, “ตำนานรักร่วมเพศ,” วารสารนิติศาสตร์, หน้า 90.

²⁵เสริน บุณณะหิตานนท์, การกระทำผิดในสังคัม (กรุงเทพฯ : บริษัทเดอะบิสซิเนสเพรสจำกัด, 2523), หน้า 181.

ไม่ว่าจะพิจารณาส่วนไหน หรือแง่ไหนของสังคม จะพบว่าวิถีทางถ่ายทอดทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูงสุด และวัฒนธรรมอาจมีความผิดแผกแตกต่างในที่ต่าง ๆ และในช่วงเวลาต่างกัน ตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมเป็นเครื่องกำหนดความแตกต่างระหว่างการสมรสกับการร่วมเพศกันแบบตามใจชอบ ระหว่างความถูกต้องชอบธรรมกับความไม่ถูกต้องชอบธรรม วัฒนธรรมจึงเป็นระบบมาตรฐานและการประเมินสถานการณ์ว่าควรจะทำอย่างไร ไม่ได้เป็นแต่เพียงการบรรยายถึงวิถีทางแห่งการกระทำ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ วัฒนธรรมเป็น “แบบพิมพ์เขียวสำหรับความประพฤติ” ที่บอกให้ทราบว่าคนของเราจะต้องทำอะไร ควรจะทำอะไร อาจจะทำอะไร และต้องไม่ทำอะไรบ้าง²⁶

การพิจารณาว่า การกระทำใดเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตหรือไม่นั้น มองในแง่จริยปรัชญาแล้ว นักปรัชญามีความเห็นว่าจะจุดที่จะต้องเริ่มต้นคือมโนทัศน์ (Concept) ในเรื่องกิจกรรมทางเพศ ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท สำหรับมโนทัศน์ประเภทแรก กิจกรรมทางเพศเป็นเพียงวิถีไปสู่จุดหมายอื่น นอกเหนือไปจากการสัมผัสทางกายมาเป็นลักษณะสำคัญในการบ่งบอกว่า กิจกรรมทางเพศที่ “สมบูรณ์” หรือ “ผิดปกติ” เป็นอย่างไร และกิจกรรมทางเพศใดก็ตามที่ไม่นำไปสู่จุดหมายนี้จะถือว่า “ไม่สมบูรณ์” หรือ “ไม่ปกติ” และนั่นคือ “วิปริต” จุดหมายเหล่านี้ก็เช่น “การแพร่พันธุ์ การสื่อสาร หรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ส่วนมโนทัศน์ประเภทที่สองจะมองว่าการวิเคราะห์มโนทัศน์เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศแบบนี้จะเลยความสุขทางกาย หรือสัญชาติญาณสัตว์ของมนุษย์เกินไป กิจกรรมทางเพศพวกที่สองคือกิจกรรมที่เกิดจากความใคร่หรือความอยากชนิดหนึ่งที่จะได้สัมผัสทางกาย หรือได้ความสุขทางกาย กิจกรรมทางเพศจะสมบูรณ์ได้ต้องมีเงื่อนไข ดังนี้ ความคิดของกลุ่มนี้ไม่มีกิจกรรมทางเพศใดที่วิปริต และกิจกรรมทางเพศในตัวของมันเองมิได้เกี่ยวข้องกับจริยธรรม²⁷

ถ้าจะพิจารณาโดยละเอียดจะเห็นว่า ตามความคิดของนักปรัชญาพวกแรก กิจกรรมทางเพศที่สมบูรณ์จะต้องเป็นกิจกรรมระหว่างมนุษย์ผู้มีสำนึก และจะต้องตอบสนองจุดหมายเฉพาะบางอย่างของมนุษย์ เช่น ในกิจกรรมทางเพศของมนุษย์จะต้องมีองค์ประกอบทางจิตวิทยาซับซ้อนอยู่ด้วย นั่นคือ กิจกรรมทางเพศไม่ใช่เพียงการเกิดความรู้สึกอยาก และความต้องการที่จะสนองความอยากเท่านั้น แต่เป็นกิจกรรมซึ่งมนุษย์แสดง หรือบ่งบอกทัศนคติของตนเกี่ยวกับความ

²⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 182.

²⁷ เนืองน้อย บุญยเนตร, “การมองปัญหาการกามวิตถารจากแง่จริยปรัชญา,” วารสารอักษรศาสตร์ 18(มกราคม 2529) : 97.

สัมพันธ์ของตนเองกับโลกภายนอก และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์นี้เอง จะนำไปสู่ความเข้าใจลักษณะหรือเงื่อนไขที่จะทำให้กิจกรรมทางเพศบางชนิดเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริต กิจกรรมทางเพศที่สมบูรณ์ในความคิดของโทมัส เนเกล (Thomas Nagel) ต้องมีองค์ประกอบสำคัญ คือ²⁸

1. การแสดงออกซึ่งความต้องการที่จะกระตุ้นให้อีกฝ่ายหนึ่งตอบสนอง
2. การรับรู้ของอีกฝ่ายหนึ่งถึงความต้องการของฝ่ายแรก และการแสดงออกเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น
3. ฝ่ายแรกรับรู้ และได้รับการกระตุ้นจากการตอบสนองนั้น

กระบวนการนี้จะสืบทอดกันไปเป็นขั้น ๆ ความซับซ้อนของการรับรู้ถึงความต้องการและความตั้งใจของแต่ละฝ่ายจะเพิ่มขึ้นเป็นขั้น ๆ ไปจนเสร็จกิจกรรม กล่าวอีกนัยหนึ่ง กิจกรรมทางเพศที่สมบูรณ์จะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญและจำเป็นคือการแสดงถึงความตั้งใจและการรับรู้ความตั้งใจของแต่ละฝ่ายที่จะกระตุ้นอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น กิจกรรมทางเพศที่สมบูรณ์จะต้องเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลที่มีความสามารถในการบ่งบอกและรับรู้ความตั้งใจซึ่งกันและกันทำให้เป็นเพียงกิจกรรมระหว่างร่างกายของบุคคล ในแง่นี้การชำเราสิ่งของ ศพ หรือสัตว์ จึงถือเป็นกิจกรรมทางเพศที่ไม่สมบูรณ์ หรือเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตเพราะไม่มีการแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับความตั้งใจที่จะกระตุ้นอีกฝ่ายหนึ่งเลย แต่ปัญหาหนึ่งของมันก็คือ ทำให้เกิดความขัดแย้งกับสามัญสำนึกในบางเรื่อง เช่น การค้าประเวณี ซึ่งฝ่ายหญิงมักจะไม่มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความตั้งใจ หรือความตั้งใจ ถ้าคิดแบบเนเกลก็ต้องบอกว่า การค้าประเวณีเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริต แต่การใช้คำนี้แก่บุคคลทั่วไปจะมีได้รวมการค้าประเวณีเป็นการกระทำที่วิปริตด้วย และที่สำคัญก็คือความคิดนี้จะทำให้การกระทำทางเพศระหว่างสามีภรรยา ซึ่งอยู่กินกันมานาน จนกระทั่งการร่วมเพศเป็นความเคยชินเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตไป เพราะเมื่อเกิดความเคยชินฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจเข้าร่วมกิจกรรมทางเพศด้วยความจำใจ มิได้สนใจที่จะแลกเปลี่ยนการรับรู้ความตั้งใจ²⁹

โรเบิร์ต โซโลมอน (Robert Solomon) เห็นด้วยกับเนเกลในแง่ที่ว่ากิจกรรมทางเพศเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับความตั้งใจ แต่โซโลมอนเห็นว่าความคิดของเนเกลขาดองค์ประกอบสำคัญไปอย่างหนึ่งคือ เนื้อหาของความตั้งใจ

²⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 99.

²⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 99-100.

นั้น ๆ มโนทัศน์เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศของเนเกลเน้นแต่การแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับความจ
 ใจที่จะกระตุ้นอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ “กระตุ้น” เป็นคำที่มีความหมายกว้างมาก จะต้องทราบว่า
 กระตุ้นนั้นเป็นการกระตุ้นเพื่ออะไร ถ้าเป็นเพียงเพื่อให้เกิดความรู้สึกสุขทางกายในที่สุดอย่างเดีย
 แล้ว โสโลมอนคิดว่าเป็นการละเลยเนื้อหาสำคัญที่ถูกสื่อสารโดยภาษากายระหว่างบุคคลที่ร่วม
 กิจกรรมทางเพศไป อันได้แก่ ทศนคติ และความรู้สึก เช่น ความอาย ความต้องการเป็นใหญ่
 (Dominance) ความกลัว ความยอมอยู่ใต้บงการ (Submissiveness) ความรัก ความเกลียด ความ
 ไม่สนใจ (Indifference) ความละอาย ความหึงหวง ความต้องการเป็นเจ้าของ ฯลฯ ดังนั้นในแง่
 การค้าประเวณีจะไม่ใช้การกระทำทางเพศที่วิปริต ในขณะที่การเล่นตนเอง การชำเราสิ่งของ ศพ
 หรือสัตว์ แม้จะได้รับความสุขทางกาย แต่ก็ขาดองค์ประกอบสำคัญคือการสื่อสารความรู้สึกซึ่งกันและ
 กัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ทำให้กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมทางเพศที่สมบูรณ์ และนั่นก็คือการกระทำ
 ทางเพศที่วิปริตนั่นเอง การกระทำทางเพศที่วิปริตอีกประเภทที่โซโลมอนถือว่าร้ายแรงกว่าประเภท
 แรกก็คือ กิจกรรมทางเพศซึ่งผู้ร่วมกิจกรรมสื่อสารเนื้อหาที่ไม่ตรงกับทศนคติหรือความรู้สึกจริงของ
 ตน พูดอีกนัยหนึ่งคือการโกหกโดยภาษากาย ตามความคิดของโซโลมอนนี้ การข่มขืนกลายเป็น
 การกระทำทางเพศที่สมบูรณ์แบบ เพราะมีการสื่อสารอารมณ์และความรู้สึกระหว่างผู้ข่มขืนและยัง
 เป็นการสื่อสารที่มีเนื้อหาตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของทั้งคู่ เช่น ความเกลียด ความต้องการเป็น
 ใหญ่ของผู้ข่มขืน และความละอาย ความกลัว ฯลฯ ของผู้ถูกข่มขืน³⁰

ซารา รุดดิค (Sara Ruddick) นิยามคำว่า “กามวิปริต” ว่าเป็นกิจกรรมที่ไม่นำไปสู่การ
 แพร่พันธุ์ แต่ความคิดเช่นนี้ก็ดูจะขัดแย้งกับสามัญสำนึกของบุคคลทั่วไปเช่นกัน เพราะในความ
 หมายนี้จะต้องรวมการคุมกำเนิด หรือการมีกิจกรรมทางเพศของผู้เป็นหมั้นเข้าไว้เป็นกามวิปริต

ความคิดทั้ง 3 แบบ ที่เสนอไปแล้ว จะเห็นได้ว่าความคิดทั้ง 3 แบบ มีปัญหาในตนเอง
 ทั้งสิ้น แต่อย่างน้อยที่สุด สิ่งที่แฝงมากับความคิดทั้ง 3 แบบนี้ก็คือ ความคิดที่ว่า การกระทำทางเพศ
 ที่วิปริต เป็นการกระทำทางเพศซึ่งเบี่ยงเบนไปจากกิจกรรมทางเพศในอุดมคติของมนุษย์³¹

นอกจากนี้แล้ว การพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตหรือไม่นั้น
 สังคมโดยทั่วไปอาจมองจากการกระทำที่ผิดธรรมชาติ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับทศนคติและกฎเกณฑ์ของ

³⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 100.

³¹ เนื่องน้อย บุญยเนตร. “การมองปัญหาการกามวิปริตจากแง่จริยปรัชญา,” วารสาร
 อักษรศาสตร์ 18 (มกราคม 2529):100.

สังคมแต่ละแห่ง แล้วแต่ว่าสังคมใดมีรูปแบบการกระทำทางเพศประเภทที่พบเห็นบ่อยครั้งจนกลายเป็นของปกติธรรมดา ประเภทใดไม่ค่อยเกิดขึ้น ก็จะได้ว่าเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตไป

คำว่า “ตามธรรมชาติ” หมายถึงกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่พบเห็นในธรรมชาติก็ได้ ซึ่งนั่นก็จะทำให้ไม่มีสิ่งที่เรียกว่า “ผิดธรรมชาติ” หรือ “การกระทำทางเพศที่วิปริต” เลย เพราะการกระทำทางเพศที่เกิดขึ้นไม่ว่ารูปแบบใดที่เกิดในธรรมชาติทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปความหมายของ “ผิดธรรมชาติ” มิได้หมายความว่าเพียง “ผิดปกติธรรมดา” แต่หมายถึง “ขัดกับธรรมชาติ” การกำหนดสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบนั้นจะสอดคล้องกับธรรมชาติ สิ่งใดที่ขัดกับธรรมชาติ นั่นถือว่าไม่มีความเป็นธรรม ปัญหาที่จะต้องพิจารณาก็คือ การกระทำทางเพศที่วิปริตขัดกับธรรมชาติในแง่ใด³²

คำตอบอยู่ที่การหาจุดหมายที่แท้จริงของการกระทำทางเพศของมนุษย์ ถ้าพิจารณาในรูปแบบของพฤติกรรม อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมที่ขัดกับธรรมชาติคือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากจุดหมายที่แท้จริงของพฤติกรรมทางเพศ ถ้าสำรวจผลงานในเรื่องนี้ จะเห็นว่าส่วนหนึ่งจะเชื่อว่าจุดหมายที่แท้จริงของพฤติกรรมทางเพศคือการแพร่พันธุ์ เช่น งานของเพลโต (Plato) ชื่อ Phaedrus และ Laws ซึ่งจะโยงไปถึงว่าถ้าพฤติกรรมทางเพศมิได้มีจุดหมายในการแพร่พันธุ์ พฤติกรรมนั้นจะถือเป็นสิ่งต้องห้าม เช่น การรักร่วมเพศ นั่นคือจะโยงการแพร่พันธุ์ (จุดหมายตามธรรมชาติ) กับความถูกต้องในการมีกิจกรรมทางเพศหรือความคิดของพวกเขาจูโด-คริสเตียน (Judeu Christian) ซึ่งเชื่อว่าทุกสิ่งที่มีในโลกนี้ได้รับการวางแผนและการวาดมุงหมายมาแล้วโดยพระเจ้าเป็นเจ้า พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้แต่ทรงกำหนดกฎเกณฑ์หรือระเบียบความสม่ำเสมอในโลกธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังคงกำหนด “กฎทางธรรมชาติ” ซึ่งมนุษย์จะต้องปฏิบัติตามด้วย ดังนั้นพฤติกรรมทางเพศ เช่น การรักร่วมเพศ จึงอาจถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากกฎธรรมชาติในการใช้อวัยวะเพศ ซึ่งพระเจ้าเป็นเจ้าของประทานให้มาพร้อมกับจุดหมายในการแพร่พันธุ์อีกความคิดหนึ่งที่โยงการแพร่พันธุ์กับจุดหมายที่แท้จริงตามธรรมชาติของกิจกรรมทางเพศก็คือ ความคิดของซารา รูดดิค ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีวิวัฒนาการเกี่ยวกับบทบาทของกิจกรรมทางเพศ รูดดิคกล่าวว่า³³

“มาตรการในการแบ่งแยกกิจกรรมทางเพศว่าเป็นไปตามธรรมชาติหรือผิดธรรมชาตินั้น ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมทางเพศเป็นไปตามธรรมชาติก็ต้องตอบสนอง หรือสามารถตอบ

³² เรื่องเดียวกัน, หน้า 101-102.

³³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 102-103.

สนองจุดหมายทางการวิวัฒนาการและชีววิทยาของกิจกรรมทางเพศได้ นั่นก็คือ การแพร่พันธุ์ กามารมณ์ที่เป็น “ตามธรรมชาติ” นั้น เป็นอารมณ์ที่มีต่อบุคคลต่างเพศที่มีชีวิต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ในชั้นพร้อมที่จะมีบุตร “จุดหมาย” ของกามารมณ์ที่เป็น “ตามธรรมชาติ” คือการได้มีการกระทำทางเพศทางอวัยวะสืบพันธุ์”

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นถึงความหมายของการกระทำทางเพศที่วิปริต โดยพิจารณาความหมายของการกระทำทางเพศที่สมบูรณ์ทั้ง 3 แบบ (ความสำนึกระหว่างบุคคล การสื่อสารทางอารมณ์ การแพร่พันธุ์) จะเห็นว่า 2 ความหมายแรกนั้น การรักร่วมเพศไม่อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตเพราะมิได้เบี่ยงเบนไปจากความสัมพันธ์ในทัศนคติของมนุษย์ ในขณะที่การชำเราสิ่งของ ศพ สัตว์ การเล่นตัวเอง การชอบแอบดู (ถ้ามอง) อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริต ในขณะที่การรักร่วมเพศจะกลายเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตในความคิดเรื่องจุดหมายทางธรรมชาติ (การแพร่พันธุ์) ความคิดสุดท้ายนี้น่าสนใจเป็นพิเศษ เพราะมักถูกใช้เป็นเหตุผลในการอ้างความถูกต้องทางจริยธรรมของรูปแบบการกระทำทางเพศ

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าในสังคมจะมีทัศนคติกฎเกณฑ์อย่างไร เรื่องเพศก็ยังคงมีความสำคัญในตัวของมันเองอยู่ ทั้งนี้เพราะเป็นความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์ ตัวอย่างทัศนคติเกี่ยวกับเพศในวัฒนธรรมต่าง ๆ มีดังนี้

สมัยกรีก การศึกษาเรื่องเพศทำกันอย่างเปิดเผย รักร่วมเพศ (Homosexual) ถือว่าเป็นของปกติและไม่เพียงแต่ถือเป็นเรื่องธรรมชาติเท่านั้น แต่ยังถือได้ว่าเป็นการแสดงออกถึงความรักอันสูงส่งกว่าธรรมดาอีกด้วย และคนชั้นปัญญาชนหรือชนชั้นสูงในสังคมเท่านั้นที่มีสิทธิหรือกระทำได้นอกจากนี้เชื่อว่าเป็นการประเทืองปัญญา³⁴ ชาวกรีกถือว่าเพศศึกษาเป็นเครื่องช่วยเพิ่มพูนความสุขทางเพศ เพราะฉะนั้นจึงมีตำราอาหารมากมายที่ช่วยเพิ่มความตื่นเต้นในการร่วมเพศ หลักฐานที่ชาวกรีกยอมรับเรื่องเพศอย่างเปิดเผยในสังคมของเขาก็คือมีเครื่องใช้และภาชนะในบ้านซึ่งมีรูป

³⁴อดมศิลป์ ศรีแสงนาม, เพศใกล้หม้อ (กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.สัมพันธ์พาณิชย์, 2525), หน้า 232

เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เช่น รูป Homosexual Practice ที่เขียนอยู่บนถ้วยก็มีเก็บไว้ที่ พิพิธภัณฑ์ Louvre กรุงปารีส³⁵

ยุคโรมันระยะต้น ๆ จะเคร่งครัดเรื่องเพศ ผู้หญิงอาจยอมตายดีกว่าถูกข่มขืนเพราะถือ ว่าพรหมจรรย์เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับชีวิต แต่เมื่ออาณาจักรโรมันเจริญถึงที่สุด มนุษย์ก็หลง ระวังกับการแสวงหาความสุขทุกด้าน เรื่องเพศก็เช่นกันมีการค้นคว้าวิธีพิสดารต่าง ๆ เพื่อเพิ่ม ความสุขในการร่วมเพศ รูปวาดซึ่งกระตุ้นอารมณ์เพศก็พบได้ในสมัยปอมเปอี ยุคนี้รักร่วมเพศยัง ถือว่าปกติ จูเลียต ซีซ่า ขุนพลผู้ยิ่งใหญ่ในยุคนั้นจึงเป็นที่รู้จักว่า เป็นสามีของหญิงทุกคนและเป็น ภรรยาของชายทุกคนด้วย³⁶

ในยุคคริสตศาสนา ทศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศได้เปลี่ยนไป เรื่องเพศถือเป็นเรื่องเลว ทราม สกปรก ไม่มีค่าควรแก่การกล่าวถึง ดังปรากฏในจารึกพระคริสตธรรมคัมภีร์หรือไบเบิลระบุ เอาไว้ว่า การมีสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันเป็น "สิ่งชั่วช้าลามก" หรือ "เป็นเสนียดจัญไร กาลิบ้านกาลิเมือง" ความเชื่อนี้ทำให้การกระทำดังกล่าวถูกห้ามปรามและทำโทษกันอย่างรุนแรง ส่วนแรงกระตุ้นทางเพศของมนุษย์เป็นบาปจึงควรละอายและเก็บกดมันไว้ ถ้าทำไม่ได้ก็จะบาป และถูกลงโทษ โดยได้รับความโชคร้าย ความเจ็บป่วย และความตาย³⁷

ด้านความกดดันทางเพศจึงเกิดความเปลี่ยนแปลง ทางศาสนาในอังกฤษเกิดนิกาย โปรเทสแตนต์แยกออกมา นิกายนี้ถือว่าเรื่องเพศเป็นของปกติ ไม่ควรจะต้องเก็บกดไว้มาก ดังนั้น พระสงฆ์ก็ได้รับอนุญาตให้แต่งงานได้ เพราะฉะนั้นยุคนี้ความกดดันทางเพศเรื่องศาสนาจึงลดลง อย่างมาก แต่ก็ชั่วระยะหนึ่งเท่านั้น พอถึงยุควิคตอเรีย ในศตวรรษที่ 19 ความเชื่อผิด ๆ และการ ห้ามเรื่องเพศก็กลับมาอีกและไม่ได้เกิดเฉพาะในประเทศอังกฤษเท่านั้น แต่มีอิทธิพลครอบคลุมไป ทั่วยุโรป ยุคนี้จะถือว่ากรร่วมเพศจะกระทำเพื่อการมีบุตรเท่านั้น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นบาป เป็นโรค³⁸

³⁵ สุวัทนา อารีพรต, "ทัศนคติเกี่ยวกับเพศในวัฒนธรรมแบบต่าง ๆ," วารสารสมาคม จิตแพทย์แห่งประเทศไทย 23(กรกฎาคม - กันยายน 2521) : 368.

³⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 368-369.

³⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 369.

³⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 369.

ในยุควิคตอเรีย เนื่องจากมีการบังคับเรื่องเพศมาก เพราะฉะนั้นจึงมีการเคลื่อนไหวได้ ดินเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีการเรียกร้องให้ศึกษาเรื่องเพศตามหลักวิทยาศาสตร์ เพราะฉะนั้นหนังสือทาง เพศจึงเริ่มเขียนออกมามากมาย³⁹

ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ผลงานทางวิทยาศาสตร์ที่เด่นดังที่สุดเกี่ยวกับเพศคือผลงาน ของ Kinsey ในปี 1948 เกี่ยวกับ Sexual Behavior in Male and Female และ Human Sexual Response ของ Master และ Johnson ในปี 1966 หนังสือดังกล่าวทำให้ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ เปลี่ยนแปลงไปมาก และสังคมยอมรับเรื่องนี้⁴⁰

ในขณะที่โลกตะวันตกมีการเก็บกอดเรื่องเพศอย่างมาก ทางตะวันออกกลับมีการสนับสนุนให้คนรู้จักแสวงหาความสุขทางเพศ มีการสอนวิธีร่วมเพศให้มีความสุข ในบางประเทศการ สอนอย่างนี้เป็นหน้าที่ของศาสนา⁴¹

ตัวอย่างเช่น ในประเทศอินเดียมีตำราทางเพศที่เก่าแก่และมีชื่อเสียงมากคือกามสูตร ซึ่งเขียนเมื่อประมาณ 500 ปีหลังคริสตกาล หนังสือนี้อธิบายวิธีปฏิบัติทางเพศอย่างละเอียด สอน ถึงความเท่ากันระหว่างหญิงและชาย คือให้ผู้หญิงมีความสุขสนุกสนานและพอใจทางเพศได้เท่า ๆ กับผู้ชาย รวมทั้งสอนให้หญิง active ในการร่วมเพศ Sex Play เป็นของจำเป็นสำหรับชาวอินเดีย และที่โบสถ์ขจร (Khajuraho) ซึ่งสร้างในราวศตวรรษที่ 9-11 ก็มีรูปสลักหินที่สวยงามเกี่ยวกับการ ร่วมเพศท่าต่าง ๆ นอกจากนั้น ที่โบสถ์บางแห่งของเนปาลก็มีการร่วมเพศท่าต่าง ๆ ซึ่งแกะสลักด้วย ไม้ติดอยู่ตามजू ตามเสา แสดงว่าเรื่องเพศเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแม้แต่ในทางศาสนา⁴²

ประเทศจีนก็มีตำราทางเพศชื่อ Chinese Bride's Book หรือ Spring Pictures สำหรับ ให้ความรู้ทางเพศแก่หญิงที่แต่งงานใหม่ ๆ และเพื่อทำลายล้างวิญญาณที่ชั่วร้ายซึ่งจะเกิดแก่คู่ บ่าวสาวด้วย ตำราเหล่านี้ทำให้เราทราบถึงนิสัยทางเพศของชาวจีนว่าเขานิยมทำนั้ง หรือทำยืน มากกว่าทำนอน และกลางแจ้งมากกว่าในบ้าน และการใช้กระจกติดไว้รอบ ๆ ห้องเพื่อดูตนเอง ขณะร่วมเพศเป็นศิลปะของจีน⁴³

³⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 371.

⁴⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 371.

⁴¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 369.

⁴² เรื่องเดียวกัน, หน้า 369-370.

⁴³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 370.

ประเทศญี่ปุ่นก็มีหนังสือคล้ายจีน แต่ออกมาในลักษณะเป็นภาพวาดการร่วมเพศของชายและหญิง และมีตำราอธิบายประกอบรูปดังกล่าวอย่างละเอียด นอกจากนี้ใช้สอนเพศศึกษาแก่เจ้าบ่าวเจ้าสาวแล้ว ยังเป็นเกราะป้องกันความชั่วร้ายด้วย นักรบชาวญี่ปุ่นจะติดหนังสือพวกนี้ไปในสงครามเพื่อให้เกิดความมั่นใจในชัยชนะ⁴⁴

ประเทศไทยไม่พบหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่ามีการส่งเสริมหรือมีการสอนเพศศึกษากันอย่างเปิดเผยเหมือนในประเทศจีน อินเดีย หรือญี่ปุ่น ที่ปรากฏให้เห็นก็อยู่ในรูปบทกลอน เช่น บทอัศจรรย์ แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเรื่องเพศเป็นของผิดหรือบาปเหมือนโลกตะวันตก อย่างไรก็ตามธรรมเนียมไทยถือว่าหญิงควรสงบเสงี่ยม ไม่แสดงอารมณ์รักอารมณ์ใคร่อย่างเปิดเผย รังเกียจการสำส่อนทางเพศ และถือว่ารักร่วมเพศเป็นของผิดปกติ ถึงแม้จะไม่มีหลักฐานการส่งเสริม หรือการสอนเพศศึกษาอย่างเปิดเผยในสังคมไทย แต่ก็มีผู้พบว่ามีเชื่อบางอย่างทางเพศของวัฒนธรรมอื่นมีอิทธิพลต่อเรื่องเพศของคนไทยไม่น้อย เช่น วัฒนธรรมอินเดียเข้ามาทางศาสนาพราหมณ์ ได้แก่ การบูชาศิวลึงค์ (อวัยวะเพศของพระศิวะ) การสักตามร่างกายเป็นรูปอวัยวะเพศชาย (ปลัดขิก) และอวัยวะเพศหญิง (อึเปือ) การแขวนเครื่องรางเป็นรูปอวัยวะเพศตลอดจนการบูชาเจ้าแม่ต่าง ๆ ด้วยอวัยวะเพศชาย หรือวัฒนธรรมจีน ได้แก่ ความเชื่อเรื่องจำนวนกระสุน ยาโป๊ และพลังจากการร่วมเพศกับสาวพรหมจรรย์⁴⁵

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาสำคัญในการวินิจฉัยว่าการกระทำทางเพศลักษณะใดที่จะเรียกว่าเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตนั้น ยังไม่มีหลักตายตัวที่จะบอกว่าการกระทำทางเพศแบบใดวิปริต และแบบใดไม่วิปริต คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าการกระทำซึ่งแตกต่างไปจากที่บุคคลทั่ว ๆ ไปกระทำกันเป็นการกระทำที่วิปริต ผิดปกติ หรือผิดธรรมชาติ เพราะฉะนั้นความวิปริต ผิดปกติ หรือผิดธรรมชาติจึงขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละสังคม กฎเกณฑ์และวัฒนธรรมในสังคมแต่ละแห่ง ทำนองเดียวกับที่ว่าความประพฤติแบบใดที่จะจัดเป็นการกระทำผิดกฎหมายในเรื่องเพศก็แล้วแต่สังคมที่จะกำหนด และทัศนคติหรือกฎเกณฑ์ของสังคมก็ยังเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอีกด้วย บางสังคมถือว่าการจูบเป็นการกระทำที่วิปริต แต่อีกหลายท้องถิ่นกลับยอมรับ แม้ว่ากระทั่งกิจการโสเภณีเป็นสถาบันหนึ่งแห่งสังคม บางสังคมถือว่าการร่วมเพศกับสัตว์เป็นการเริ่มต้นพิธีกรรมของเผ่าตามที่บังคับกำหนดไว้สืบต่อกันมา หรือสมัยกรีกโบราณไม่ถือว่า

⁴⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 370.

⁴⁵ สุวิทนา อารีพรรค, "ทัศนคติเกี่ยวกับเพศในวัฒนธรรมต่าง ๆ," วารสารสมาคม

การรกร่วมเพศเป็นการกระทำที่วิปริต นอกจากนี้ ทศนคติหรือกฎเกณฑ์ในแต่ละสังคมยังเป็นตัวผลักดันบ่งชี้ว่าการกระทำทางเพศอย่างไรเป็นการกระทำผิดกฎหมายทางเพศ เนื่องจากว่ากฎหมายต่าง ๆ เกิดจากความยินยอม ทศนคติ และกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตที่เป็นที่ยอมรับกัน อยู่ในหมู่คนส่วนใหญ่ของสังคม เพราะฉะนั้น กฎหมายจึงเป็นสิ่งสะท้อนถึงทศนคติและกฎเกณฑ์ในด้านต่าง ๆ ของสังคมนั้น

4. ประเภทและสาเหตุของการกระทำทางเพศที่วิปริต

การกระทำทางเพศที่วิปริต เป็นความผิดปกติทางเพศในคนที่มีความรู้สึกลงทางเพศ ทศนคติ ค่านิยม ตลอดจนพฤติกรรมทางเพศที่แสดงออกเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม ผิดแผกแตกต่างหรือเบี่ยงเบนไปจากที่สามัญชนในสังคมนั้น ๆ จะพึงปฏิบัติ พฤติกรรมทางเพศที่ผิดแปลกไปจากธรรมดาที่นับวันยิ่งจะเพิ่มมากขึ้น และสังคมบางสังคมอาจจะยอมรับไม่ได้ เพราะนอกจากเป็นปัญหาของแต่ละบุคคลแล้วยังเป็นปัญหาของสังคมส่วนรวมและทางกฎหมายด้วย โดยเฉพาะอาชญากรรมบางประเภทและความผิดอาญาต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับความวิปริตทางเพศอยู่ด้วย โดยทั่วไปการวินิจฉัยถือว่าเป็นการกระทำทางเพศที่วิปริตเป็นของยาก ยังไม่มีหลักตายตัว คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าพฤติกรรมทางเพศซึ่งต่างไปจากคนทั่ว ๆ ไป กระทำกันเป็นของผิดปกติ ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละสังคมด้วย ดังที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อข้างต้น การกระทำทางเพศที่วิปริตบางอย่างอาจไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ตัวเองหรือสังคม แต่บางอย่างมีอันตรายต่อสังคมจึงต้องมีกฎหมายบัญญัติว่าการกระทำอย่างนั้นมีความผิด⁴⁶

การกระทำทางเพศที่วิปริตนั้น ทางตำราจิตเวชศาสตร์ถือเป็นเรื่องของความผิดปกติทางจิตใจอย่างหนึ่ง โดยซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ได้กล่าวว่า ความผิดปกติทางเพศนี้เป็นอาการที่ตรงกันข้ามกับโรคประสาท แสดงออกโดยมีข้อขัดแย้งที่มีความเพ้อฝันที่ปราศจากความวิตกกังวล ซึ่งคล้ายกับพวกบุคลิกภาพแบบอันธพาล⁴⁷

ในสมัยนั้น ได้คิดค้นทฤษฎีที่สำคัญ 3 ทฤษฎีขึ้น คือ⁴⁸

⁴⁶ ทศนะ สุวรรณจุฑะ, นิติเวชศาสตร์, หน้า 298.

⁴⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 298.

⁴⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 299.

1. ทฤษฎี Libido เห็นว่าพลังของจิตใจที่เกี่ยวข้องกับฮอร์โมนนำมาสู่ความรุนแรงของอารมณ์ทางเพศ (sex drive) ของคนคนนั้น บริเวณของร่างกายที่ให้ความสุขจะเปลี่ยนไปตามวัย เช่น หนึ่งขวบแรกอยู่ที่ปาก 1-2 ปี อยู่ที่ทวารหนัก 3-5 ปี อยู่ที่อวัยวะเพศ

2. ทฤษฎี Oedipal Complex เด็กอายุ 3-5 ปีขึ้นมา เริ่มแข่งขันกับพ่อแม่เพื่อให้ตนเองเป็นที่รักของพ่อหรือแม่ เมื่อมีความต้องการในการแข่งขัน จึงเกิดความขัดแย้งในจิตใจของเด็ก เด็กจะพยายามลอกเลียนลักษณะท่าทาง อารมณ์ นิสัย จริยธรรม และอคติจากพ่อ แม่ ที่เป็นเพศเดียวกับตน การเลียนแบบนี้จะสมบูรณ์เมื่อเด็กมีบิดา มารดาอยู่ครบ และมีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว และเมื่อพฤติกรรมความเป็นชายและหญิงของบิดามารดาถูกต้อง การลอกเลียนแบบของเด็กก็สมบูรณ์ เจริญเติบโตขึ้นโดยมีความประพฤติทางเพศที่เหมาะสม

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับความสุขสุดยอดทางเพศ เข้าสู่วัยรุ่น (13-17 ปี) Early adolescence เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมาก โดยเฉพาะมีการหลังฮอร์โมนชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะฮอร์โมนเพศ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจเกี่ยวกับเพศ ทั้งนี้แล้วแต่ดิน ฟ้า อากาศ และสภาพแวดล้อม ในเด็กผู้ชายมีร่างกายบึกบึน ไหล่กว้าง มีขนขึ้นตามที่ต่าง ๆ เสียงใหญ่แตกห้าว อวัยวะเพศใหญ่ขึ้น มีการสร้างน้ำอสุจิ ในทางจิตใจก็มีความรู้สึกทางเพศ สำหรับผู้หญิงการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจเกี่ยวกับทางเพศ เริ่มเมื่ออายุ 11-13 ปี คือเร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี ดิน ฟ้า อากาศ สิ่งแวดล้อม และสังคม อาจทำให้เกิดก่อนเวลาหรือช้ากว่าได้ โดยทั่วไปสะโพกจะผายและกลมขึ้น หน้าอกโตขึ้น และอวัยวะสืบพันธุ์เจริญเต็มที่ โดยเฉพาะรังไข่ผลิตไข่ออกมาทำให้มีประจำเดือนครั้งแรก⁴⁹

จากทฤษฎีทั้ง 3 นี้ ที่มนุษย์เจริญและเติบโตมา พฤติกรรมทางเพศนั้นขึ้นกับฮอร์โมนเล็กน้อย แต่ส่วนใหญ่ขึ้นกับการเรียนรู้และประสบการณ์ ความสำคัญของการชักจูงจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู พี่น้อง และเพื่อนอาจเกิดได้ทั้งความจริง เพื่อฝัน จากจิตสำนึกและจิตไร้สำนึก ที่ทำให้เกิดการฝังแน่นของความผิดปกติทางเพศในระยะเริ่มแรกของจิตใจ ผลจากความวิตกกังวลในระยะเริ่มแรกทำให้ขาดความสนใจเพศตรงข้าม ทำให้เลือกบุคคลเพศเดียวกัน เป็นต้น⁵⁰

⁴⁹สงกรานต์ นียมเสน. นิติเวชวิทยา. (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 8, 2513), หน้า 197-198

⁵⁰ทัศนะ สุวรรณจตุระ, นิติเวชศาสตร์, หน้า 299.

เอลลิส (Ellis) ได้ใช้หลักเกณฑ์ 3 ประการ ในการแยกว่าพฤติกรรมทางเพศที่ปกติ
ได้แก่⁵¹

1. ถ้าการกระทำนั้นไม่เป็นอันตรายต่ออีกฝ่าย
2. ถ้าอีกฝ่ายซึ่งสามารถรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ยินยอมให้กระทำโดยปราศจากการถูกบังคับ และ
3. ถ้าการกระทำในที่รโหฐาน ไกลจากการรู้เห็นของผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมทางเพศชนิดที่ตนกระทำ

เพื่อให้เห็นและเข้าใจพฤติกรรมนี้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้มีการแบ่งการกระทำทางเพศที่
วิปริต เป็น⁵²

1. พวกที่ประพฤติไม่สอดคล้องกับเพศของตน ได้แก่ รักร่วมเพศ (Homosexuality) ลักเพศ (Transvestitism) และการมีความต้องการเปลี่ยนเพศ (Transsexualism)
2. พวกที่ผิดปกติในการเลือกคู่ร่วมเพศ เช่น เลือกวัตถุ ส่วนของร่างกาย หรือบุคคลที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ รักร่วมเพศ (Homosexuality) การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก (Pedophilia) การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ (Bestiality) การมีความต้องการทางเพศกับคนสูงอายุ (Gerontophilia) การมีความต้องการทางเพศกับศพ (Necrophilia) การมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกายหรือวัตถุ (Fetishism) และเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลร่วมสายโลหิต (Incest)
3. พวกที่ผิดปกติในวิธีปฏิบัติทางเพศ ได้แก่ การมีความสุขทางเพศจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดหรือชาติสนิม (Sadism) การมีความสุขทางเพศจากการได้รับความเจ็บปวด (Masochism) การชอบอวดอวัยวะเพศ (Exhibitionism) การเป็นนักถ้ำมอง (Voyeurism) การร่วมเพศทางทวารหนัก (Sodomy) และการชอบถูไถอวัยวะเพศของตนกับเพศตรงกันข้าม (Frottage)
4. พวกที่ผิดปกติในปริมาณและความรุนแรงของความต้องการทางเพศ ความวิปริตแบบนี้คือ มีความรู้สึกทางกามารมณ์มากกว่าธรรมดาหรือน้อยกว่าธรรมดา ได้แก่ การมีความต้องการทางเพศสูง (Hypersexuality) การสำส่อนทางเพศ และการข่มขืนกระทำชำเรา

4.1 รักร่วมเพศ (Homosexuality)

4.1.1 ความหมาย

⁵¹ เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 213.

⁵² เรื่องเดียวกัน, หน้า 213-214.

นายแพทย์ธนู ซาติธนานนท์ ได้ให้ความหมายของคำว่า “รักร่วมเพศ” ไว้ว่า คือ การที่ชายหญิงก็ตามที่มีความสนใจในชายหรือหญิงเพศเดียวกันกับตนในเชิงชู้สาว ในชายศัพท์ที่ใช้กันทั่ว ๆ ไปเรียกว่า โฮโม (Homo) ในหญิงก็เรียกว่า เลสเบียน (Lesbian)⁵³

นายแพทย์สิงหนาท อุสาโห กล่าวว่า รักร่วมเพศเป็นภาวะวิปริตของอารมณ์ สุนทรียทางเพศของเพศใดเพศหนึ่งเกิดแปรปรวน ฟังใจเพศเดียวกัน รักร่วมเพศในชายด้วยกัน เรียกว่า เกย์ (Gay) ส่วนรักร่วมเพศในผู้หญิงด้วยกันเรียกว่า เลสเบียน (Lesbian)⁵⁴

นายแพทย์อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม กล่าวว่า รักร่วมเพศ คือการมีความสุขทางเพศกับคนที่มีเพศเดียวกัน ถ้าระหว่างชายต่อชายด้วยกัน มักเรียกทับศัพท์ว่า Homosexual ระหว่างหญิงต่อหญิงด้วยกันเรียก Lesbian⁵⁵

Anna Freud (1951) ให้ข้อเสนอแนะว่า Homosexual คือบุคคลที่มีความนึกคิดที่จะได้คู่ครองหรือคู่รักที่เป็นเพศเดียวกัน ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศเสมอไปก็ได้ และการแปลงเพศก็ไม่ได้หมายความว่า คน ๆ นั้นจะต้องเป็นรักร่วมเพศเสมอ เพราะรักร่วมเพศเป็นการแสดงออกทางเพศโดยมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน หรือมีความรู้สึกนึกคิด รักใคร่หลงใหลบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน โดยอาจอยู่ในลักษณะผู้ชายรักกับผู้ชายด้วยกัน หรือหญิงรักกับหญิงด้วยกัน⁵⁶

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พอสรุปได้ว่า รักร่วมเพศ หมายถึง การที่บุคคลมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน ถ้าเป็นเพศชายด้วยกัน เรียกว่า โฮโม (Homo) หรือ เกย์ (Gay) และถ้าเป็นเพศหญิงกันเรียกว่า เลสเบียน (Lesbian)

4.1.2 ความเป็นมาและสภาพปัญหา

⁵³ธนู ซาติธนานนท์ , “รักร่วมเพศ” สุขภาพจิต (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ราชทัณฑ์ เรือนจำกลางคลองเปรม, 2526), หน้า 111.

⁵⁴สิงหนาท อุสาโห , “รักร่วมเพศ” ความรู้เรื่องเกย์สำหรับคนที่ไม่ใช่เกย์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์, 2526), หน้า 16.

⁵⁵อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม , “Sexual deviation” ในคู่มือจิตเวชศาสตร์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2524), หน้า 266.

⁵⁶นางลักษณ เอมประดิษฐ์ . “การศึกษาสาเหตุของการเป็นกระเทยและศึกษาเฉพาะกรณีกระเทยในสถานบริการเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” การวิจัยเสริมหลักสูตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526, หน้า 25

รักร่วมเพศมีมานานตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ปรากฏเป็นหลักฐานในภาพวาดของมนุษย์หินในถ้ำ ภาพสลักหิน ภาพแกะสลักบนแผ่นโลหะในอียิปต์ แม้แต่ในยุคของกรีกและโรมัน แต่ปัจจุบันนี้ พฤติกรรมรักร่วมเพศยังคงเป็นเรื่องผิดกฎหมายอยู่ในหลายประเทศ⁵⁷

Ford & Beach (1952) ศึกษาใน 76 ชุมชนที่มีเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ กันทั่วโลก พบว่าร้อยละ 64 เห็นว่ารักร่วมเพศไม่ใช่เรื่องผิดปกติและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยเฉพาะในบางชุมชน เช่น ชาว Keraki of New Guinea, Aranda of Australia, Siwans of North Africa นั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมดาในสังคม

Devereux (1937) พบว่าชาวอินเดียนแดงเผ่า Mohave นั้น มีชนชั้นของหญิงอยู่พวกหนึ่งที่เป็น lesbian ล้วน ๆ

Kinsey et al. (1948) พบว่า ผู้ชายอเมริกันร้อยละ 37 ยอมรับว่า ตลอดชีวิต ตั้งแต่วัยรุ่นจนถึงวัยชรา เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ร้อยละ 10 เคยเป็นพวกรักร่วมเพศโดยเฉพาะอย่างเด็ดขาดติดต่อกันนานกว่า 3 ปี ในชีวิตระหว่างที่มีอายุ 16-55 ปี ร้อยละ 4 เป็นพวกรักร่วมเพศตั้งแต่วัยรุ่นจนตลอดชีวิต ร้อยละ 13 รับว่าความรู้สึกทางเพศถูกกระตุ้นโดยชายเพศเดียวกัน

Kinse et al. (1953) ศึกษาผู้หญิงอเมริกันพบว่า เป็นรักร่วมเพศน้อยกว่าในชาย หญิงโสดร้อยละ 2-6 และหญิงสมรสแล้วร้อยละ 1 เคยมีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยเฉพาะอย่างเด็ดขาดติดต่อกันนาน 1 ปี ในช่วงอายุระหว่าง 20-35 ปี ร้อยละ 28 รับว่าเคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ

Romer (1906) ในประเทศเนเธอร์แลนด์ได้ศึกษานักศึกษาชายในมหาวิทยาลัย 600 คน พบว่าร้อยละ 2 เป็นพวกรักร่วมเพศโดยเฉพาะอย่างเด็ดขาด และร้อยละ 4 เป็นบุคคลที่สามารถมีความสุขทางเพศได้ทั้งเพศเดียวกับตนและต่างเพศก็ได้ (Bisexual)

Hirschfeld (1920) ในประเทศเยอรมัน สัมภาษณ์ผู้ชาย 3,665 คน พบร้อยละ 2.3 เป็นพวกรักร่วมเพศโดยเฉพาะอย่างเด็ดขาด และร้อยละ 3.4 เป็นบุคคลที่สามารถมีความสุขทางเพศทั้งกับเพศเดียวกับตนและต่างเพศก็ได้ (Bisexual)

Friederg (1953) สัมภาษณ์ผู้ชาย 500 คน ในเยอรมันตะวันตก พบร้อยละ 23 เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ

⁵⁷ อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, "Sexual deviation," ในคู่มือจิตเวชศาสตร์, หน้า 266-267.

Giese (1967) สํารวจในนักศึกษาชาย 2,835 คน หญิง 831 คน ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งทางเยอรมันตอนเหนือ พบชายร้อยละ 19 หญิงร้อยละ 4 มีประสบการณ์รักร่วมเพศ

Schofield (1965) ประเทศอังกฤษสํารวจคนโสด 1,833 คน อายุระหว่าง 15-19 ปี ชายและหญิง พบว่าชายร้อยละ 5 และหญิงร้อยละ 2 มีประสบการณ์แบบรักร่วมเพศ

Gebhard (1968) สํารวจในหญิงอเมริกัน พบรักร่วมเพศหญิงเกือบทั้งหมดพบในหญิงที่ไม่ได้แต่งงาน หรือเกิดขึ้นในช่วงก่อนแต่งงาน ประมาณ 1 ใน 3 ของหญิงทั้งหมดเกิดความรู้สึกทางเพศต่อเพศหญิงด้วยกัน และประมาณร้อยละ 20 รับว่ามีการสัมผัสทางกายระหว่างเพศเดียวกันเกิดขึ้น ซึ่งเกือบทั้งหมดเกิดในระยะก่อนแต่งงาน และจำนวนของหญิงที่มีประสบการณ์รักร่วมเพศนั้น จะเปลี่ยนไปตามอายุ เช่น ช่วงอายุ 15-20 ปี มีประสบการณ์รักร่วมเพศเพียงร้อยละ 2-3 ถ้าช่วงอายุ 20-30 ปี จะมีถึงร้อยละ 5-8 และจะพบได้ถึงร้อยละ 10 ในอายุระหว่าง 30-40 ปี ที่ยังไม่แต่งงาน ส่วนหญิงที่แต่งงานแล้วทุกกลุ่มอายุมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพียงร้อยละ 1 มีเพียงร้อยละ 3 ของหญิงที่ไม่ได้แต่งงานเท่านั้นที่เป็นรักร่วมเพศโดยสิ้นเชิงและยกเว้นในบางรายเท่านั้น รักร่วมเพศหญิงส่วนมากจะมีพฤติกรรมอยู่ภายในเวลาจำกัดโดยทั่วไปไม่เกิน 3 ปี เท่านั้น

จากการศึกษาและสํารวจโดยเฉลี่ยข้างต้นแล้ว ทั่วโลกมีพวกรักร่วมเพศ ชายประมาณร้อยละ 5 หญิงประมาณร้อยละ 2 หรือชายทุก 20 คน จะเป็นรักร่วมเพศ 1 คน หญิงทุก 50 คน จะเป็นรักร่วมเพศ 1 คน

โดยทั่วไปแล้ว สังคมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศไปในทางไม่สู้ดีนัก คิดว่าบุคคลประเภทนี้เป็นโรคชนิดหนึ่งที่เป็นอันตราย ในบางแห่งยังมีบทกฎหมายลงโทษและคุมขังด้วย จากสภาพของสังคมดังกล่าว จึงทำให้พวกรักร่วมเพศมีความหวาดกลัว อับอาย และปิดบังซ่อนเร้น ไม่กล้าเปิดเผยตัวต่อสังคมทั่วไป และกลายเป็นคนโดดเดี่ยวในสังคมไปในที่สุด⁵⁸

แต่ในปัจจุบัน ทศนคติที่มีต่อพวกรักร่วมเพศได้เริ่มดีขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ได้มีการรวมตัว และกล้าเปิดเผยตัวเองให้สังคมได้ทราบมากขึ้น เช่น มีการออกแสดงรายการบันเทิงต่าง ๆ หรือให้สัมภาษณ์แสดงการยอมรับทางสื่อมวลชน เป็นต้น และมีหลายคนที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสูงเป็นที่ปรากฏและรู้จักแก่คนทั่วไป เข้าใจและยอมรับการเป็นรักร่วมเพศมากขึ้น รวมทั้งจิตแพทย์เองก็ถือว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นกิจกรรมหรือความพอ

⁵⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 267.

ใจส่วนบุคคลของแต่ละคน ไม่ใช่อันเนื่องมาจากความผิดปกติทางด้านจิตใจ ซึ่งในปี 1974 เดือนเมษายน สมาคมจิตแพทย์อเมริกาได้มีการประชุมอภิปรายครั้งใหญ่ในเรื่องนี้และในที่สุดได้มีมติประกาศเรียกชื่อใหม่เป็น Sexual Orientation Disturbances ไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติหรือวิตถารอีกต่อไป หมายความว่า คนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ และไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นจากพฤติกรรมนั้นและตนเองก็ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงการเป็นพวกรักร่วมเพศนั้น ทางจิตเวชศาสตร์ไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติและจะถือว่าพวกรักร่วมเพศนั้นผิดปกติต่อเมื่อนำมาซึ่งปัญหายุ่งยากทางจิตใจ ปัญหาการดำรงชีวิต เกิดความคับข้องใจ เกิดปัญหาทางอารมณ์ มีอาการซึมเศร้า เบื่อชีวิต คิดฆ่าตัวตาย หรือไม่พอใจสภาพรักร่วมเพศของตนเอง อยากที่จะเปลี่ยนให้เหมือนกับคนทั่วไปทั้งหลาย ในกรณีเช่นนี้จิตแพทย์จึงจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือบำบัดรักษา⁵⁹

4.1.3 สาเหตุของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

สาเหตุต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้เกิดภาวะพฤติกรรมรักร่วมเพศนั้น พอสรุปได้ดังนี้

ก. สาเหตุจากกรรมพันธุ์

คาลแมน (Kallman) ศึกษาคู่แฝด พบว่าในคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนใดคนหนึ่งเป็น อีกคนจะมีโอกาสเป็นด้วยเสมอ แต่ถ้าเป็นคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ ถ้าคนหนึ่งเป็น อีกคนจะมีโอกาสเพียงร้อยละ 11.5⁶⁰ อย่างไรก็ตาม การศึกษาของคาลแมนยังมีข้อสรุปที่สนับสนุนยืนยันสำหรับการอธิบายปรากฏการณ์รักร่วมเพศ นอกจากนี้ ได้มีการศึกษาในเรื่องนี้เพิ่มเติมพบว่าเด็กผู้ชายที่มีลักษณะของผู้หญิงนั้นมักจะเกิดจากกรรมมารดา ในขณะที่มารดามีอายุและบุตรมักจะเป็นคนสุดท้อง ทำให้มารดาเลี้ยงดูบุตรในลักษณะปกป้องมากเกินไป เป็นต้น⁶¹

ข. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

ทฤษฎีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม (Environmental Theory) สิ่งแวดล้อมในที่นี้หมายถึงถึงสภาพแวดล้อมทางครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคม กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูง เป็นต้น ตามแนวความคิดของนักจิตวิทยาสังคม แอดเลอร์ (Adler, 1935) เชื่อว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากสิ่งแวดล้อมมากกว่าด้านพันธุกรรม โดยทำนองเดียวกันกับ ฮอร์นีย์ (Horney, 1945) ก็มีความเห็นว่า

⁵⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 267.

⁶⁰ เอนก อารีพรรค และสุวทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 215.

⁶¹ สมศรี เปี่ยมสมบุญ, รายงานการวิจัยปัญหารักร่วมเพศชาย:การศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มเกย์นักแสดงในเมืองพัทยา.

ความขัดแย้งในใจของคนที่เกิดขึ้นมิใช่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เกิดขึ้นทั้งนี้เพราะถูกวางเงื่อนไขจากสภาพทางสังคม นอกจากนี้ ซูริแวน (Sullivan, 1964) นักจิตวิทยาสังคมอีกผู้หนึ่งเชื่อว่า บุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ดังนั้น พฤติกรรมทางเพศที่ทวีปรีติจึงอาจเกิดขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และสัมพันธภาพกับสิ่งแวดล้อมใกล้เคียง⁶²

- สาเหตุจากครอบครัว ได้แก่ การที่ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับเด็กไม่ดีจากสาเหตุใดก็ตาม ทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะ พฤติกรรม และบทบาททางเพศที่ถูกต้องได้ หรือการที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำอาจทำให้เด็กเกลียดกลัวชีวิตรักต่างเพศที่เขาเห็นตัวอย่าง จึงหันไปหาความสุขทางเพศกับเพศเดียวกัน การเลี้ยงดูผิดเพศเนื่องจากบิดามารดาไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็ก ก็อาจทำให้เกิดปัญหารักร่วมเพศได้เช่นกัน การเข้าใจผิดในความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา เช่น การที่เด็กมีโอกาสเห็นบิดามารดาร่วมเพศกัน อาจทำให้เด็กเข้าใจผิดว่าบิดากำลังทำร้ายมารดา เด็กหญิงอาจเกลียดกลัวบิดาตลอดจนผู้ชายอื่นทุกคน และหันไปหาความรักจากเพศเดียวกันซึ่งนุ่มนวลกว่า⁶³

ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะทำให้เด็กขาดความเข้าใจในตัวเองในทางที่ถูกต้อง ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่มีการพัฒนาการทางเพศ ในเรื่องนี้ ซิกมันด์ ฟรอยด์ เชื่อว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ การห่างเหินจากพ่อ ไม่มีพ่อเป็นตัวตนหรือพ่ออ่อนแอ และมีแม่เป็นใหญ่ และจัดการทุกสิ่งทุกอย่างภายในบ้าน ปกป้องลูกมาก ลูกชายก็มีโอกาสเป็นรักร่วมเพศมาก และในกรณีตรงข้าม แม่ทำตัวห่างเหิน ไม่มีอำนาจอะไรในบ้าน พ่อก็เป็นใหญ่ รักลูกสาวมาก โกลัซติดลูกสาวเกินไป ลูกสาวก็มีโอกาสเป็นเลสเบียน (Lesbian) ได้มากเช่นกัน⁶⁴

- จากสิ่งแวดล้อมภายนอก หมายถึงสภาพที่ต้องคลุกคลี กินอยู่หลับนอน กับเพศเดียวกันตลอดเวลา เช่น นักเรียนตามหอพักโรงเรียน นักโทษ กองทหาร หรือสถานที่ที่กักกันต่าง ๆ จากกรณีต่าง ๆ เหล่านี้ จึงจำต้องคลุกคลีกับเพื่อนเพศเดียวกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนั้น โอกาสที่จะพบปะหรือคบกับเพื่อนเพศตรงข้ามก็มีน้อย โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในช่วงที่มีความต้องการทางเพศสูง ทำให้เกิดความกดดันทางเพศตามธรรมชาติ เนื่องจากไม่มีโอกาส

⁶² เรื่องเดียวกัน.

⁶³ สำเร็จ แสงชื่อ และสมชัย จิรโรจน์วัฒน์, รูปแบบและพฤติกรรมทางเพศเกี่ยวกับปัญหาการโรคของพวกรักร่วมเพศที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.

⁶⁴ อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, "Sexual deviation," ในคู่มือจิตเวชศาสตร์, หน้า 246-247

ได้ระบายออกประกอบกับความอยากรู้ อยากรทดลองจึงหันไปประพฤติแบบรักร่วมเพศได้ หรือจากการถูกชักจูงจากเพื่อนฝูง ประกอบกับได้รับความรู้ในเรื่องเพศอย่างผิด ๆ หรือถูกเพื่อนทดลองทางเพศหรือรักร่วมเพศแก่กัน เช่น สำเร็จความใคร่ให้แก่กันในเพศเดียวกัน เหล่านี้จะทำให้เกิดความพึงพอใจและยอมรับการปฏิบัติแบบนั้นไปในที่สุด หรือจากการที่ได้รับหรือมีประสบการณ์ไม่ดี หรือฝังใจหรือทราบดีใจที่ได้รับจากเพศตรงข้าม จึงต้องกันมาสนใจเพศเดียวกัน⁶⁵

ค. สาเหตุจากฮอร์โมนเพศ

ในส่วนของสาเหตุทางด้านฮอร์โมน โดยมีทฤษฎีทางด้านฮอร์โมน (Hormonal Theory) ที่พยายามอธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งปกติแล้วในร่างกายของมนุษย์นั้น จะพบว่ามีฮอร์โมนเพศชายและฮอร์โมนเพศหญิงอยู่ด้วยทั้งสองอย่าง มีนักวิจัยพยายามทำการศึกษาวิจัยด้วยวิธีการทดลองให้ฮอร์โมนเพศกับบุคคลที่มีอาการผิดปกติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางทำทาง กล่าวคือการทดลองได้ปฏิบัติกับผู้ชายที่มีลักษณะและท่าทางที่แสดงออกเป็นผู้หญิง ด้วยการให้ฮอร์โมนเพศชายเข้าไปในร่างกายของผู้ถูกทดลอง อย่างไรก็ดี ผลการทดลองพบว่าปัจจัยที่ให้มีได้ช่วยให้บุคคลนั้นเปลี่ยนพฤติกรรมลักษณะท่าทางจากหญิงมาเป็นชายได้ แต่ปัจจัยดังกล่าวเพียงช่วยเพิ่มความรุนแรงเกี่ยวกับความตื่นเต้นในทางเพศของผู้ถูกทดลอง ในลักษณะที่ยังคงแสดงออกมาเป็นหญิงเหมือนเดิม (Friedman, R.C.; 1977) ดังนั้น ในที่นี้ ทฤษฎีทางด้านฮอร์โมนจึงยังไม่อาจใช้เป็นข้อพิสูจน์ที่น่าเชื่อถือ ที่จะนำมาอธิบายถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม เคยมีผู้พบว่าพวกรักร่วมเพศชายมีระดับฮอร์โมนเทสโตสเตอโรนในเลือดต่ำกว่าของคนปกติ และพวกรักร่วมเพศหญิงระดับฮอร์โมนเพศชายในเลือดสูงกว่าของคนปกติ⁶⁶

4.1.4 พฤติกรรมรักร่วมเพศ

พฤติกรรมรักร่วมเพศมีอยู่ด้วยกัน 2 แบบ คือ⁶⁷

1. รักร่วมเพศแบบแท้ หมายถึงพวกที่มีการปฏิบัติทางเพศเฉพาะกับเพศเดียวกันเท่านั้น

⁶⁵ สำเร็จ แสงชื่อ และสมชัย จิรโรจน์วัฒน์, รูปแบบและพฤติกรรมทางเพศเกี่ยวกับปัญหาการโรคของพวกรักร่วมเพศชายที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

⁶⁶ สมศรี เปี่ยมสมบุญ, รายงานการวิจัยปัญหารักร่วมเพศชาย:การศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มเกย์นักแสดงในเมืองพัทยา.

⁶⁷ เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 215.

2. แบบรักสองเพศ (Bisexual) หมายถึงพวกที่มีการปฏิบัติทางเพศกับทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม

การปฏิบัติทางเพศของพวกรักร่วมเพศนั้น ไม่ได้ร่วมเพศด้วยองคชาตกับช่องคลอด แต่จะใช้มือ ปาก ลิ้นกับอวัยวะเพศของอีกฝ่ายหนึ่ง และร่วมเพศทางเวจมรรค (ทวารหนัก) ในบางรายอาจจะมีคามผิดปกติทางเพศอย่างอื่นร่วมด้วย เช่น พอใจที่จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งหรือตัวเองมีความเจ็บปวด ชอบสะสมเครื่องใช้ของเพศตรงข้าม (Fetishism) เช่น ชุดชั้นใน เป็นต้น⁶⁸

รักร่วมเพศในหญิง จะมีการปฏิบัติทางเพศกับเพศหญิงด้วยกัน แต่จะมีบทบาทหรือลักษณะทางเพศในรูปแบบที่แน่นอน คือ คนไหนมีบทบาทเป็นชายก็จะเป็นชายไปตลอด คนไหนมีบทบาทเป็นหญิงก็จะเป็นหญิงไปตลอด มักจะมีคู่ที่ถาวร ไม่ค่อยล่าสอนทางเพศ แต่จะมีความอิจฉาริษยาหรือมีความโกรธแค้นอย่างรุนแรงอาจถึงขั้นทำร้ายร่างกายกัน ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแอบไปมีคู่อื่นหรือแยกตัวไปแต่งงาน ดังที่มีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์อยู่บ่อย ๆ วิธีปฏิบัติทางเพศต่อกันจะใช้มือ ปาก ลิ้น กระตุ้นที่จุดกระตุ้นต่าง ๆ เช่น เต้านม อวัยวะเพศ หรือใช้อองคชาตเทียม (Dildo) ใสเข้าไปในช่องคลอดหรือช่องทวารหนัก หรือนอนทับกันพร้อมขยับสะโพกให้อวัยวะเพศบริเวณหัวเหน่าเสียดสีกันเพื่อให้เกิดอารมณ์ เป็นต้น⁶⁹

พฤติกรรมรักร่วมเพศในชายหรือเกย์ มีอยู่ด้วยกัน 3 บทบาท คือ⁷⁰

1. เป็นฝ่ายกระทำอย่างเดียว หรือ เกย์คิง (Active Homosexual)
2. เป็นฝ่ายให้กระทำอย่างเดียว หรือ เกย์ควีน (Passive Homosexual)
3. แบบผสม คือเป็นทั้งฝ่ายกระทำและฝ่ายให้กระทำ (Bisexual) ซึ่งในบทบาท

ที่ 3 นี้ มีลักษณะอยู่ 4 แบบด้วยกัน คือ

- เป็นทั้งเกย์คิงและเกย์ควีนในคนเดียวกัน
- เป็นเกย์ควีน แต่ร่วมเพศกับผู้หญิงหรือมีภรรยาได้ด้วย
- เป็นเกย์คิง แต่ร่วมเพศกับผู้หญิงหรือมีภรรยาได้ด้วย
- เป็นทั้งเกย์คิงและเกย์ควีน และร่วมเพศกับผู้หญิงหรือมีภรรยาได้ด้วยเช่นกัน

⁶⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 215.

⁶⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 215.

⁷⁰ ลำเจิง แสงซื่อ และสมชัย จิรโรจน์วัฒนะ, รูปแบบและพฤติกรรมทางเพศเกี่ยวกับปัญหาการโรคของพวกรักร่วมเพศชายที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.

เกย์คิง เป็นเกย์ที่เป็นฝ่ายกระทำ ฝ่ายเสนอ ทำตัวเป็นผู้ชาย ลักษณะท่าทางเกย์คิงเหมือนผู้ชายปกติธรรมดาทั่วไป เกย์คิงมักมาจากผู้ที่มีอารมณ์ปกติหรือคนปกติทั่วไป เพียงแต่มีชีวิตทางเพศในลักษณะ “รักร่วมเพศ” เป็นจำนวนมาก แม้ว่าบางคนจะมีครอบครัวแล้วก็ตาม แต่ในส่วนลึกของจิตใจแล้วไม่ได้มีความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงเลย จึงพยายามแสวงหาผู้ชายที่จะมาสนองความต้องการแบบรักร่วมเพศ

เกย์คิง บางคนอาจใช้ชีวิตเกย์ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งอาจจะเนื่องจากเบื่อหรือเซ็ง ก็จะหันกลับไปมีความสัมพันธ์กับเพศหญิง หรือมีครอบครัวสักระยะหนึ่ง ก็จะกลับมาเป็นเกย์คิงอีก ดังนั้นเกย์คิงมักจะเป็นในช่วงวัยรุ่นหนุ่มและจะกลับเป็นอีกครั้งในช่วงที่มีอายุมากขึ้น ซึ่งในการเป็นช่วงหลังนี้อาจจะเป็นมากกว่าเดิม

เกย์ควีน เป็นเกย์ที่เป็นฝ่ายให้กระทำหรือถูกกระทำ โดยทำตัวเป็นฝ่ายหญิง เกย์ควีนมักจะเกิดจากการคลุกคลีหรือใกล้ชิดกับผู้หญิงมาตลอด จึงมีจิตใจอารมณ์อ่อนไหวง่าย มีการเลียนแบบกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง เมื่อติดเป็นนิสัยก็จะแก้ไม่หายแล้วค่อย ๆ เปลี่ยนพฤติกรรมเป็นเกย์ควีนไป คนที่เป็นเกย์ควีนบางประเภทจะปิดบังซ่อนเร้นตัวเองทำตัวเป็นผู้ชายเต็มตัว แต่อาจสังเกตได้จากการแต่งตัวที่ปราณีต มีเครื่องประดับ เป็นคนเจ้าระเบียบ

เกย์แบบผสม (Bisexual) เกย์พวกนี้ทำตัวเป็นได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเดิมทีอาจจะเกย์คิงหรือเกย์ควีนแบบใดแบบหนึ่งอยู่แล้วก็ได้ แต่เมื่อมาพบเกย์ที่เป็นแบบตรงข้ามกับตนก็อาจจะลองผลัดเปลี่ยนปฏิบัติต่อกัน เลยติดเป็นนิสัย เกย์แบบผสมที่เกิดขึ้นกับผู้ที่มีภรรยาแล้วอาจจะเนื่องมาจากเบื่อหรือจำเจกับภรรยา ก็หันไปมีสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายด้วยกันเพื่อเป็นการเปลี่ยนรสชาติ จึงกลายเป็นเกย์ไปแต่ก็ยังคงมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาเช่นเดิม พวกเกย์แบบผสมนี้จะพบได้มากกว่าเกย์คิงหรือเกย์ควีน

การปฏิบัติทางเพศของเกย์

การปฏิบัติทางเพศของเกย์ ซึ่งนอกจากจะเล่าโลมด้วยการกอดจูบ ลูบคลำเพื่อเป็นการปลุกอารมณ์โดยทั่วไปแล้ว ยังมีการกระทำต่าง ๆ เพื่อให้สำเร็จความใคร่ให้แก่กันและกันในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ โดยการ⁷¹

1. ใช้มือจับต้ององคชาติ กระทำจนถึงหลังน้ำกามออกมา

⁷¹ เรื่องเดียวกัน.

2. สอดใส่องคชาตเข้าไปในช่องปาก แล้วกระตุ้นให้เกิดอารมณ์เพศโดยการใส่ปาก ลิ้น อม ดูดหรือเลียองคชาต (Oral Sex หรือ Orogenital Contact หรือ Fellatio) จนสำเร็จ ความใคร่

3. ร่วมเพศทางทวารหนักหรือเวจมรรค (Anal Intercourse) โดยการสอดใส่องคชาตเข้าไปในช่องทวารหนัก

4. ใช้องคชาตเสียดสี หรือถูไถไปมาระหว่างขาอ่อน หรือร่องก้นของคู่ร่วม ซึ่งอาจจะทำให้เกิดการสำเร็จความใคร่ได้เหมือนกัน

4.2 ลักเพศ (Transvestism)

4.2.1 ความหมาย

ลักเพศหมายถึงความผิดปกติที่เกิดจากการได้รับความตื่นเต้นหรือความสุขทางอารมณ์หรือทางเพศ โดยการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าของเพศตรงข้าม คนพวกนี้ส่วนใหญ่จะพอใจเฉพาะการแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม และไม่ต้องการแปลงเพศ แต่มีบางคนประพฤติก่อร่วมเพศด้วย พบได้ทั้งชายและหญิง แต่ในชายพบได้มากกว่า เขาสามารถมีกิจกรรมทางเพศกับเพศตรงข้ามได้ตามปกติ มีความสุขทางเพศและความสุขในครอบครัวได้ โดยเฉพาะถ้าคู่สมรสเข้าใจและให้ความร่วมมือ⁷²

ความสุขทางเพศที่เกิดจากการได้แต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามนั้น เนื่องมาจากการถือเอาเสื้อผ้าเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ (Erotic Symbolic) เช่นเดียวกับพวกสะสม (Fetishism) ซึ่งถือสิ่งของเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ

4.2.2 พฤติกรรมลักเพศ

พวกลักเพศชายจะยึดถือเสื้อผ้าสตรีเป็นสัญลักษณ์แห่งความสุขทางเพศ การสวมใส่เสื้อผ้าสตรีที่สวยงามทำให้มีความสุข ลักเพศชายพวกนี้อาจจะแต่งตัวเป็นหญิงเมื่ออยู่คนเดียวในห้อง หรือบางรายอาจจะสวมใส่เสื้อผ้าสตรีอยู่ชั้นในแล้วสวมชุดของชายทับภายนอก ลักเพศพวกนี้มีความพอใจเกิดขึ้นเพียงได้แต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามเท่านั้น ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นพวกลักเพศธรรมดา (Simple Transvestism)⁷³

⁷² โอนก อารีพรอค และสุวิทนา อารีพรอค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 219.

⁷³ วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, นิติเวชศาสตร์, หน้า 194.

สำหรับผู้ที่แต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามอย่างเปิดเผยและแต่งอยู่เป็นประจำนั้น อาจไม่ใช่ลักษณะธรรมดา แต่เป็นพวกหลงเพศและรักร่วมเพศที่แสดงออกโดยการแต่งตัวเป็นเพศตรงข้ามนี้ด้วย ลักษณะพวกนี้เป็นเพียงอาการของพวกหลงเพศและรักร่วมเพศเท่านั้น เรียกว่าลักษณะที่เป็นอาการ (Symptomatic Transvestism)⁷⁴

โดยปกติลักษณะดังกล่าวนี้จะเริ่มปรากฏตั้งแต่วัยเด็ก ยกเว้นบางรายที่อาจมีอาการหลังวัยแตกหนุ่ม แตกสาว และมักจะดำเนินไปจนตลอดชีวิต เกิดบ่อยในผู้ชาย ประมาณกันว่าในประชากร 100 คน จะมีลักษณะ 1 คน คนเหล่านี้มีลักษณะทางเพศของเพศใดเพศหนึ่งอย่างสมบูรณ์ ไม่พบว่าคนที่มีความผิดปกติในโครโมโซมฮอริโมน หรือเป็นกระเทย (Intersex) จะเป็นลักษณะมากกว่าธรรมดา การแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับแบบหญิงของผู้ชายที่เป็นลักษณะเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งถึงความมั่นใจ อ่อนช้อย และอารมณ์เพศที่มีอยู่ในตัวเขา แต่การกระทำแบบนี้สังคมไม่ยอมรับ

4.2.3 สาเหตุของลักษณะ⁷⁵

1. สาเหตุจากครอบครัว มักเกิดจากการเลี้ยงดูผิดเพศ เนื่องจากพ่อแม่ไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็ก พวกลักษณะชายหลายคนเล่าว่าเมื่อสมัยเป็นเด็ก ถูกบังคับให้แต่งตัวเป็นผู้หญิง

2. เกิดจากการประชดตนเอง เช่น ผู้หญิงที่รูปร่างหน้าตาไม่สวย อาจประชดตัวเองโดยการแต่งตัวเป็นผู้ชาย

ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ลักษณะเกิดจากความกลัวจะถูกตอน เพราะฉะนั้นผู้ชายจึงสร้างความมั่นใจให้ตัวเองว่าจะไม่มีการตอน เพราะแม้แต่ผู้หญิงก็มีองคชาติ โดยสรุปจากลักษณะของตัวเองที่แต่งตัวเหมือนหญิงและมีองคชาติ

4.3 การมีความต้องการเปลี่ยนเพศ (Transsexualism)

4.3.1 ความหมาย

เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค ได้กล่าวว่า การมีความต้องการเปลี่ยนเพศเป็นความปกติทางเพศ เนื่องจากมีความเชื่อว่าเพศที่ปรากฏทางร่างกายของตนไม่ถูกต้อง ทำ

⁷⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 194.

⁷⁵ เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 219.

ให้เกิดความต้องการที่จะผ่าตัดเปลี่ยนเพศ หรือไม่ก็พยายามซ่อนเพศทางร่างกายของตนไว้ โดยการแต่งกายหรือประพุดิแบบเพศตรงข้าม ส่วนใหญ่ของคนที่มีปัญหานี้คือผู้ชาย⁷⁶

วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ ได้เสนอให้เรียกพวก Transsexualism ว่า พวกหลงเพศ ซึ่งแปลตามตัวว่า หลงเข้าใจผิดในเพศของตน คือชายหลงคิดว่าตนเป็นหญิง หรือหญิงที่หลงคิดว่าตนเป็นชาย และพวกนี้มีความประสงค์อย่างแรงกล้าที่จะเปลี่ยนเพศของตน ให้เป็นไปตามที่เขาคิด เช่นนั้น คือต้องการให้แพทย์ทำการผ่าตัดเปลี่ยนเพศให้⁷⁷

4.3.2 ความเป็นมาและสภาพปัญหา⁷⁸

คอลลด์เวลล์ (Caldwell) เป็นผู้เริ่มเอาคำ transexual มาใช้หลังจากมีการเปลี่ยนเพศหนุ่มน้อยอเมริกันชื่อ จอร์จ จอร์เกนเสน (George Jorgensen) ให้เป็นเด็กสาวชื่อ คริสติน จอร์เกนเสน (Christine Jorgensen) โดยการให้ฮอร์โมนและการผ่าตัดในกรุงโคเปนเฮเกน ระหว่าง คศ. 1951-1952 เดิมความผิดปกตินี้ จัดรวมอยู่ในขบวนการของโรคลัทธิเพศ

อุบัติการณ์ของการมีความต้องการเปลี่ยนเพศยังไม่เป็นที่ทราบแน่นอนที่ มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประมาณว่ามีผู้ชายที่เป็นโรคนี้นี้ 1 คน ต่อประชากร 100,000 คน และผู้หญิง 1 คน ต่อประชากร 400,000 คน ในสวีเดน มีชายที่เป็นโรคนี้นี้ ประมาณ 1 คน ต่อประชากร 40,000 คน และหญิงประมาณ 1 คน ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งพอ ๆ กับของประเทศอังกฤษและเวลส์

จากรายงานที่กล่าว จะเห็นว่าผู้ชายที่มีความต้องการเปลี่ยนเพศมีมากกว่าผู้หญิง และจากการรวบรวมรายงานเกือบทั้งหมดก็พบว่าร้อยละ 80 ของคนที่ขอเปลี่ยนเพศเป็นผู้ชาย

4.3.3 พฤติกรรมของคนที่มีความต้องการเปลี่ยนเพศ⁷⁹

ในผู้ชาย เพศทางร่างกายของเขาจะเป็นชายแต่จิตใจเป็นหญิง ต่างจากพวก ลัทธิเพศตรงที่ไม่ได้ชอบแต่งกายเป็นเพศตรงข้ามเท่านั้น แต่ไม่ต้องการความเป็นเพศชาย ต้องการมีชีวิตเป็นผู้หญิงอย่างสมบูรณ์ ทั้งในด้านอารมณ์ ร่างกาย และชีวิตทางเพศ ความต้องการที่รุนแรงนี้ เริ่มตั้งแต่วัยรุ่นและเขาพยายามแก้ไขโดยใช้ชีวิตอย่างเพศหญิง ได้แก่ หางานที่ผู้หญิงทำเพื่อสนอง

⁷⁶ เอนก อารีพรรค และสุวัทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 220

⁷⁷ วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, นิติเวชศาสตร์, หน้า 192.

⁷⁸ เอนก อารีพรรค และสุวัทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 220.

⁷⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 220.

ความมีบุคลิกภาพแบบผู้หญิง แต่ในที่สุดเมื่อความต้องการมากขึ้น จะเกลียดอวัยวะเพศของตน และอยากตัดออก อยากมีช่องคลอด และอยากมีเต้านม นั่นคือเกิดความต้องการที่จะเปลี่ยนเพศ ในเรื่องเพศสัมพันธ์ ต้องการความรักจากผู้ชายแบบชายรักหญิง ไม่ใช่แบบรักร่วมเพศ เขาต้องการเป็นเพศหญิงเพื่อจะได้อยู่กับผู้ชายในฐานะเป็นภรรยา คนพวกนี้ไม่ใช่กะเทยซึ่งอาจมีลักษณะบางอย่างของทั้ง 2 เพศ แต่เขามีลักษณะของเพศใดเพศหนึ่งเท่านั้น และรู้สึกว่าจะไม่ถูกต้อง

สำหรับผู้หญิง เพศทางร่างกายเป็นผู้หญิงแต่จิตใจเป็นผู้ชาย คนพวกนี้เมื่อวัยเด็กจะเป็นทอมบอย และอิจฉาความเป็นชายของเด็กชาย และเมื่อผ่านวัยหนุ่มสาวไปแล้ว เขาจะมีความยุ่งยากในการเลือกเพศ เขาไม่ต้องการเต้านมและประจำเดือน มีความรักกับผู้หญิงด้วยกัน และต้องการจะอยู่กับคนรักในฐานะเป็นสามี เพราะฉะนั้นเขาจะพยายามแต่งตัวให้เหมือนชายที่สุด แสดงท่าทางและคำพูดแบบผู้ชาย และหางานที่ผู้ชายทำ ต่อมาเมื่อเกิดความต้องการรุนแรงมากขึ้น เขาจะต้องการตัดเต้านมเพื่อให้หน้าอกแฟบลง แสดงท่าทางและคำพูดแบบผู้ชาย และหางานที่ผู้ชายทำ ต่อมาเมื่อความต้องการรุนแรงมากขึ้นจะต้องการตัดเต้านมและมดลูกออกเพื่อไม่ต้องเผชิญกับความเป็นหญิงของตน และต่อไปก็ต้องการฉีดฮอร์โมนเพศชายและผ่าตัดเพื่อสร้างองคชาต

หญิงที่มีความต้องการเปลี่ยนเพศต่างจากพวกรักร่วมเพศหญิงที่มีรูปร่างหรือชอบแต่งกายคล้ายผู้ชายตรงที่พวกรักร่วมเพศไม่ต้องการเปลี่ยนเพศหรือใช้ชีวิตแบบเพศชายทั้งหมด เพียงแต่ต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศหญิงด้วยกันเท่านั้น

4.3.4 สาเหตุของการมีความต้องการเปลี่ยนเพศ⁸⁰

ยังไม่ทราบแน่นอน เชื่อว่าอาจเป็นเพราะ

1. การพัฒนาทางบุคลิกภาพและประสบการณ์ทางสังคม ที่ทำให้แนวความคิดว่าตนเป็นเพศใดผิดไป ผู้ชายมักมีแม่ซึ่งขาดความสุข และยึดติดกับลูกคนนี้มาก
2. ฮอโมนเพศ มีผู้ทดลองในสัตว์พบว่าฮอโมนเพศของทารกมีอิทธิพลต่อสมอง โดยเฉพาะศูนย์อารมณ์และศูนย์ใกล้เคียง ซึ่งควบคุมความประพฤติทางเพศ นอกจากนั้นฮอโมนเพศจากภายนอกที่ฉีดให้มารดาระหว่างการตั้งครรภ์ ยังมีอิทธิพลต่อความประพฤติทางเพศของทารกอีกด้วย

⁸⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 220-221.

3. ความผิดปกติของโครโมโซม พบว่าพวกที่เป็นโคลีนเฟลเตอร์ซินโดรมเป็นโรคนี้มากกว่าคนปกติ

4. อื่น ๆ เช่น การติดเชื้อไวรัส และโรคลมชักที่เกิดจากความผิดปกติของกลีบสมองส่วนเทมเพอรัล

จิตแพทย์และนักจิตบำบัดเชื่อว่าการมีความต้องการเปลี่ยนเพศเป็นโรคทางใจ แต่แพทย์ฝ่ายกายเชื่อว่าเป็นโรคทางกาย อย่างไรก็ตามผลการตรวจทางร่างกายของผู้ป่วยส่วนใหญ่ไม่พบความผิดปกติของโครโมโซมฮอร์โมน หรือโครงสร้างของร่างกายที่เป็นลักษณะเฉพาะของโรคนี้ และจากการทดสอบทางจิตวิทยาก็ไม่พบว่ามีความต้องการทางจิตใจแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ

4.4 การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก (Pedophilia)

4.4.1 ความหมาย

การมีความต้องการทางเพศกับเด็กหมายถึงการที่ผู้ใหญ่มีความสุขทางเพศจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กเพศเดียวกันหรือเพศตรงกันข้าม ที่ยังไม่ถึงวัยแตกหนุ่มแตกสาว⁸¹

4.4.2 ความเป็นมาและสภาพปัญหา⁸²

ประมาณไม่ได้ว่าปัญหานี้มีมากน้อยเพียงไร แต่พบมากในผู้ชาย และความสัมพันธ์ทางเพศเป็นลักษณะสัมพันธ์กับต่างเพศ คินเซย์และคณะพบว่าร้อยละ 20-25 ของหญิงที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมปานกลาง จะถูกชายที่เป็นผู้ใหญ่กว่าหรือชายที่มีอายุแก่กว่าอย่างน้อย 5 ปี เกี่ยวข้องทางเพศในขณะอายุระหว่าง 4-13 ปี และหญิงที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำพบบ่อยกว่าร้อยละ 30 ของเด็กนักเรียนหรือนักศึกษาระดับวิทยาลัยที่เป็นเพศหญิง และร้อยละ 35 ที่เป็นเพศชายรายงานว่า เคยมีประสบการณ์ทางเพศแบบใดแบบหนึ่งระหว่างวัยเด็ก ผู้หญิงเหล่านี้ร้อยละ 50 เคยพบการอวดอวัยวะเพศ และพวกผู้ชายเกือบร้อยละ 85 เป็นเรื่องของรักร่วมเพศ เด็กผู้ชายเหล่านี้จะร่วมมือด้วย

ลักษณะของพวกที่มีความต้องการทางเพศกับเด็กจำนวนมากมีระดับสติปัญญาต่ำ เป็นโรคจิต ติดสุรา หรือมีบุคลิกภาพแบบอันธพาล อายุอยู่ระหว่าง 30-40 ปี โดยเฉลี่ย

⁸¹ เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 224.

⁸² เรื่องเดียวกัน, หน้า 224.

37 ปี อายุยิ่งมากจะยิ่งพยายามหาเด็กอายุน้อย ๆ แต่คนที่อายุน้อยจะหาเหยื่อที่อายุมากขึ้น หรือวัยรุ่น

พ่อแม่ที่กลัวปัญหานี้จะเกิดกับบุตรของตน มักสั่งสอนไม่ให้ลูกไปไหนกับคนแปลกหน้า แต่แท้จริงแล้วคนที่ชอบลวนลามเด็กมักไม่ใช่คนแปลกหน้าดังที่พ่อแม่เด็กคิด ร้อยละ 50-80 ของการลวนลามเด็กเกิดจากเพื่อนของคนในครอบครัว ญาติ หรือคนใกล้ชิด

4.4.3 พฤติกรรมของพวกที่มีความต้องการทางเพศกับเด็ก⁸³

พวกที่มีความต้องการทางเพศกับเด็กมักเป็นผู้มีปมด้อย ไม่ชอบหรือไม่สามารถมีความสุขทางเพศกับหญิงสาว แต่กลับมีความรู้สึกทางเพศกับเด็ก ๆ ที่ไร้เดียงสา อายุต่ำกว่า 12 ปี ลงมา มักไม่ทำอันตรายต่อเด็ก แต่จะเป็นลักษณะล่อเด็กด้วยเงิน ขนม หรือของเล่นจนเด็กสนิทสนมด้วย แล้วจึงจะมีการปฏิบัติทางเพศโดยการอวดอวัยวะเพศให้เด็กดู เอาอวัยวะเพศไปเสียดสีร่างกายของเด็กจนสำเร็จความใคร่ หรือให้เด็กใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ สำหรับพวกที่มีความรู้สึกรุนแรงอาจจะถึงขนาดทำการร่วมเพศกับเด็ก หรือร่วมเพศทางเวจมรรค (ทวารหนัก) ของเด็ก ในกรณีที่มีการขัดขืนอาจมีการฆ่าปิดปากก็ได้

4.4.4 สาเหตุของการมีความต้องการทางเพศกับเด็ก⁸⁴

ก. อาจเกิดความรู้สึกว่าตนไร้ความสามารถที่จะร่วมเพศได้อย่างสมบูรณ์กับหญิงที่โตแล้ว เช่น มีความรู้สึกว่างอของชาติของตนเล็กเกินไป หรือมีปมด้อยเกี่ยวกับความเป็นชายของตน ทำให้หันมาสนใจเด็กซึ่งเขาคิดว่าน่ากลัวน้อยกว่าหญิงสาว

ข. อาจเกิดความรู้สึกก้าวร้าว ขมขื่น และอาฆาตแค้นผู้หญิงในจิตใจไร้สำนึก ซึ่งมีบ่อย ๆ เกิดหลังการพิพาทกับภรรยา ถูกภรรยาดูถูกหรือด่า ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาแบบนี้ อาจนำไปสู่การกระทำทางเพศที่ผิดปกติอย่างอื่นได้ด้วย เช่น การชอบอวดอวัยวะเพศ การกระทำรุนแรงทางเพศ การร่วมเพศทางเวจมรรค (ทวารหนัก) หรือการข่มขืนกระทำชำเรา

ค. อยู่ในครอบครัวที่ขาดความสุข และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองบิดาไม่ดี ทำให้ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ โดยเฉพาะที่เป็นเพศตรงกันข้ามได้

4.5 การมีความต้องการทางเพศกับสัตว์ (Bestiality)

4.5.1 ความหมาย

⁸³ อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, "Sexual deviation" ในคู่มือจิตเวชศาสตร์, หน้า 269.

⁸⁴ เอนก อารีพรรค และสุวิทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 225.

การมีความต้องการทางเพศกับสัตว์คือภาวะในคนที่ได้รับความสุขความพอใจทางเพศจากการสมสู่กับสัตว์ มักเกิดในชนบทที่อยู่ห่างไกล⁸⁵

4.5.2 ความเป็นมาและสภาพของปัญหา

จากรายงานของคินซีพบว่า พฤติกรรมทางเพศชนิดนี้พบน้อยที่สุดในบรรดาการกระทำทางเพศที่ปฏิบัติทั้งหลาย เท่าที่พบอาการเกิดบ่อยในระยะเข้าวัยรุ่นและในชนบท ในสหรัฐอเมริกาพบว่าเด็กหนุ่มที่เติบโตมาในชนบทที่เป็นเกษตรกรร้อยละ 40-50 รับว่าเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับสัตว์ และร้อยละ 17 ยอมรับว่าเคยสำเร็จความใคร่ด้วย และในหญิงมีประมาณร้อยละ 6 และที่ยอมรับว่าถึงขนาดสำเร็จความใคร่อย่างน้อยครั้งหนึ่งนั้นมีเพียงร้อยละ 0.5 การศึกษาอื่น ๆ พบว่า คนพวกนี้มักมีบุคลิกภาพแยกตัว เป็นปัญญาอ่อน หรือเป็นโรคจิต⁸⁶

4.5.3 พฤติกรรมของการมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์

พฤติกรรมแบบนี้แสดงออกโดยมีการร่วมเพศกับสัตว์ ซึ่งอาจเป็นการร่วมเพศด้วยองคชาติและช่องคลอดตามปกติ การร่วมเพศทางทวารหนัก การดูดอมอวัยวะเพศผู้ หรือการเลียอวัยวะเพศเมีย รวมทั้งอาจมีความสุขทางเพศจากการถูกสัตว์ (ที่ฝึกไว้สำหรับการนี้) เลีย หรือถูไถอวัยวะเพศของตนก็ได้ สัตว์ที่มีเพศสัมพันธ์กับคนเท่าที่มีในรายงานทางแพทย์ ได้แก่ ม้า วัว ควาย แพะ แกะ สุนัข เป็ด ไก่⁸⁷

4.5.4 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์⁸⁸

ก. กลัวการล้มเหลวถ้าร่วมเพศกับเพศตรงข้าม การร่วมเพศกับสัตว์เป็นการหลีกเลี่ยงความกลัวนั้น

ข. เป็นการหลีกเลี่ยงความตึงเครียดทางอารมณ์จากการร่วมเพศกับผู้หญิง เพราะในจิตใจสำนึกคิดว่าเป็นการร่วมเพศกับแม่

ค. บางรายเป็นการแสดงออกของความก้าวร้าวหรือดูถูกผู้หญิง โดยเปรียบเทียบผู้หญิงเสมอกับสัตว์ หรือโดยการเลือกสัตว์มากกว่าผู้หญิง

ง. บางรายพฤติกรรมนี้เป็นผลมากจากการขาดคู่อร่วมเพศ หรือเป็นความต้องการที่จะทำอะไรให้แปลกไปจากธรรมดา ๆ

⁸⁵ อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. "Sexual deviation" ในคู่มือจิตเวชศาสตร์. หน้า 271.

⁸⁶ เอนก อารีพรรค และสุวัฒนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 225.

⁸⁷ วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์, นิติเวชศาสตร์, หน้า 199.

⁸⁸ เอนก อารีพรรค และสุวัฒนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 228.

4.6 การมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกายหรือวัตถุ (Frotteurism or frottage)

4.6.1 ความหมาย

เป็นความผิดปกติทางเพศ ซึ่งสิ่งที่เป็นความต้องการทางเพศของคนผู้นั้นกลายเป็นวัตถุหรือส่วนของร่างกายซึ่งเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ⁸⁹

4.6.2 พฤติกรรมการมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกายหรือวัตถุ

พฤติกรรมแบบนี้แสดงออกโดยการเบียดเสียดสี ถูไปกับผู้อื่นหรือวัตถุ เช่น เป็นเครื่องชั้นใน หมวก รองเท้า (โดยเฉพาะรองเท้าส้นสูง) ถูมือ ผม มือ เต้านม ต้นขา เท้า หู ตา วัตถุหรือส่วนของร่างกายเหล่านี้จะให้ความสุขโดยการจับ จ้องมอง หรือช่วยในการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ความผิดปกตินี้เกือบทั้งหมดเป็นกับผู้ชาย และของที่เป็นสัญลักษณ์ทางเพศดังกล่าวอาจได้มาจากการขโมย หรือแม้แต่การแย่งชิงจากเจ้าของ⁹⁰

4.6.3 สาเหตุของการมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกายหรือวัตถุ

อารมณ์ของคนปกติอาจถูกกระตุ้นด้วยส่วนของร่างกายหรือวัตถุบางอย่าง เช่น ผู้ชายอาจถูกกระตุ้นด้วยของบางอย่างของผู้หญิง เป็นต้นว่า ชุดชั้นในสีดำ ผมยาว เต้านม สะโพก หรือขา ผู้หญิงก็เช่นกันอาจถูกกระตุ้นอารมณ์ด้วยขนที่หน้าอกของชาย นวด หรือไหล่กว้าง ๆ แต่ความรู้สึกต่อสิ่งเหล่านี้ไม่มากจนถึงขนาดจะทดแทนคู่วမ်းเพศได้ ลักษณะที่กล่าวเกิดขึ้นเพราะวัตถุหรือส่วนของร่างกายเหล่านี้ได้ถูกจัดเป็นเงื่อนไขกับเรื่องเพศหรือความรักตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็ก โดยอาจอยู่ร่วมกับความตื่นเต้นทางเพศ หรือความรักของคนที่มีความหมายต่อเขา แต่ในคนที่ป่วยโรค ความรู้สึกนี้จะรุนแรงมาก เนื่องจากเมื่อโตขึ้นนิสัยนี้อาจถูกเสริมแรงอีกจากการที่ตนไม่สามารถมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่นได้ เลยทำให้หันไปหาวัตถุหรือส่วนของร่างกายแทนตัวคนไป⁹¹

4.7 การมีความสุขทางเพศจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดหรือได้รับความเจ็บปวด

(Sadism/Machosism)

4.7.1 ความหมาย

⁸⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 228.

⁹⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 228.

⁹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 228.

การมีความสุขทางเพศจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด หมายถึง การมีความสุขหรือมีความพอใจทางเพศจากการทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวด ไม่ว่าจะโดยทางร่างกายหรือทางจิตใจ⁹²

การมีความสุขทางเพศจากการได้รับความเจ็บปวดหมายถึงการมีความสุข พพอใจทางเพศจากการถูกคู่ร่วมเพศทำให้เจ็บปวด จะโดยทางร่างกายหรือจิตใจก็ได้⁹³

4.7.2 สภาพปัญหา

การมีความสุขทางเพศจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด จะพบในผู้ชายประมาณร้อยละ 5 และผู้หญิงร้อยละ 2 ของประชากร อัตราจะมากเป็น 2 เท่า ในคนอายุต่ำกว่า 35 ปี และในชายโสดจะเป็น 5 เท่า ของชายที่แต่งงานแล้ว ส่วนการมีความสุขทางเพศจากการได้รับความเจ็บปวดจะพบในชายร้อยละ 2.5 และหญิงเป็นร้อยละ 4.6 ส่วนใหญ่พบในคนอายุต่ำกว่า 35 ปี ผู้หญิงโสดมีอัตราสูงถึง 5 เท่าของผู้หญิงที่สมรสแล้ว⁹⁴

4.7.3 สาเหตุ

การมีความสุขทางเพศจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด

ก. อาจเกิดจากการถูกสอนโดยตั้งใจ หรือไม่ตั้งใจให้รังเกียจเรื่องเพศ การทำให้คู่ร่วมเพศเจ็บปวด เป็นการลงโทษคู่ร่วมเพศที่ประพฤติในสิ่งที่น่าละอายนี้

ข. อาจเกิดจากความกลัวถูกตอนในจิตใจได้สำนึก การทำให้อีกฝ่ายเจ็บปวดทำให้คนพวกนี้มั่นใจว่าเขามีอำนาจเหนือกว่า จึงไม่จำเป็นต้องกลัวการถูกตอน

ค. อาจเป็นวิธีแสดงออกของความก้าวร้าวต่อพ่อแม่ซึ่งถูกเก็บกดเอาไว้

การมีความสุขทางเพศจากการได้รับความเจ็บปวด

ก. เกิดความรู้สึกกลัวอาย และรังเกียจความสัมพันธ์กับเพศตรงกันข้าม คนพวกนี้ใช้ความเจ็บปวดและการลงโทษตนเองเป็นเครื่องลบล้างความรู้สึกผิดที่ตนมีความต้องการทางเพศ

ข. เป็นการแสดงความมีอำนาจเหนือคู่ร่วมเพศด้วยความสามารถทนการถูกลงโทษ ซึ่งในความรู้สึกของตนคิดว่าเป็นการแสดงความแข็งแรงหรือความเหนือกว่า และทำให้ตนเป็นจุดแห่งความสนใจด้วย

ค. ในวัยเด็กอาจเคยมีความตื่นเต้นทางเพศขณะถูกตีหรือลงโทษ เมื่อโตขึ้นจึงพอใจจะให้คู่นอนแสดงอำนาจเหนือตนเมื่อมีความสุขทางเพศ

⁹² เรื่องเดียวกัน, หน้า 234.

⁹³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 235.

⁹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 234-235.

ง. นักเพศวิทยา (Sexologist) จำนวนมากเชื่อว่า คนพวกนี้ไม่มีความต้องการให้ตนเจ็บปวดอย่างแท้จริง เพียงแต่ต้องการแสดงว่าตนยินยอมต่อคู่ว้มเพศ

จ. บางรายเกิดความกลัวจะถูกคู่ว้มเพศทอดทิ้ง จึงยอมถูกลงโทษทุกอย่างเพื่อเอาใจคู่ว้มเพศ เป็นการแลกกับความรักและการยอมรับ⁹⁵

4.8 การชอบอวดอวัยวะเพศ (Exhibitionism)

4.8.1 ความหมาย

การชอบอวดอวัยวะเพศคือ การมีความสุขทางเพศจากการได้อวดอวัยวะเพศของตนต่อผู้อื่น ซึ่งเป็นคนแปลกหน้าและไม่เต็มใจจะดู⁹⁶

4.8.2 พฤติกรรมการชอบอวดอวัยวะเพศ

พบได้ในเพศชายเป็นส่วนใหญ่ เพศหญิงพบน้อยมาก ความต้องการนี้จะเกิดขึ้นบ่อย ๆ โดยเจ้าตัวไม่สามารถยับยั้งใจได้ ความสุขทางเพศจากการเห็นคนอื่นตื่นเต้นตกใจต่ออาการกระทำของตน บางรายขณะเปิดอวัยวะเพศ อวัยวะเพศจะแข็งตัวและบางรายจะกระทำการสำเร็จความใคร่ไปพร้อม ๆ กัน พฤติกรรมของพวกนี้จะพบได้ตามสวนสาธารณะ โรงเรียน หอพักนักเรียนหญิง ที่พักผู้โดยสาร หรือที่ลับตาคน ผู้หญิงมักแสดงออกในทางมีอาชีพเป็นนักเต้นระบำไป หรือนางแบบถ่ายรูปแบบเปลือย เป็นต้น⁹⁷

คนพวกนี้มักจะมีสิ่งกระตุ้นเฉพาะสำหรับแต่ละคน เช่น อายุของเหยื่อ รูปร่างหน้าตาของเพศตรงข้าม ลักษณะของนม เสื้อผ้าของเพศตรงข้ามที่พบเห็น การกระทำเช่นนี้ผู้กระทำรู้ตัวดีและรู้ว่าเป็นความประพฤติน่าละอายแต่ไม่สามารถหักห้ามได้ เพราะความสุขที่เกิดขึ้นมากกว่าความสุขจากการร่วมเพศเสียอีก⁹⁸

4.8.3 สาเหตุ

เกิดจากความรู้สึกที่ตนไม่สำคัญ ไม่เป็นผู้ชายพอหรือมีปมด้อย เขาหวังจะได้รับความเอาใจใส่และการยอมรับจากผู้อื่น นักจิตวิเคราะห์บางคนเชื่อว่าความผิดปกตินี้สำหรับ

⁹⁵ เอนก อารีพรรค และสุวัทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 236.

⁹⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 237.

⁹⁷ อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, "Sexual deviation," ใน คู่มือจิตเวชศาสตร์, หน้า 268.

⁹⁸ เอนก อารีพรรค และสุวัทนา อารีพรรค, เรียนรู้เรื่องเพศ, หน้า 237.

ผู้ชายเกิดจากการกลัวจะถูกตอน การอดอวัยวะเพศก็เพื่อลบเลือนความกลัวอันนี้ บางคนว่าพวกเขาชอบออดอวัยวะเพศเป็นพวกที่มีความสุขจากตัวเอง ซึ่งมีรากฐานจากการรักตัวเองมากเกินไป⁹⁹

4.9 การกระทำทางเพศที่วิปริตประเภทเบ็ดเตล็ด

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ยังมีการกระทำทางเพศอีกหลายอย่างที่เบี่ยงเบนไปจากธรรมดา หรือเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติ แต่พบได้บ่อย เช่น

- 1) การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบุคคลร่วมสายโลหิต (Incest)
- 2) การมีความต้องการทางเพศกับผู้สูงอายุ (Gerontophilia)
- 3) การมีความต้องการทางเพศกับศพ (Necrophilia)
- 4) การเป็นนักแอบมอง (Voyeurism)
- 5) การมีความต้องการทางเพศสูง (Satyriasis, Nymphomania)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าในทางจิตเวชศาสตร์ได้แบ่งประเภทการกระทำทางเพศที่วิปริตออกเป็นหลายประเภท แต่ในความมุ่งหมายของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ การกระทำใดที่ถือว่าการกระทำทางเพศที่วิปริตกรณีกับบุคคล จะต้องมียอดประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ จะต้องมีการบังคับขึ้นใจอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งลักษณะพฤติกรรมการกระทำร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปากในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นพฤติกรรมการกระทำของการกระทำทางเพศที่วิปริตก็ต่อเมื่อมีการบังคับขึ้นใจให้มีการร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปากเท่านั้น เนื่องจากการกระทำลักษณะดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่ายก็ได้ ซึ่งในกรณีประการหลังนี้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ก็ไม่ถือว่าเป็นลักษณะพฤติกรรมการกระทำของการกระทำทางเพศที่วิปริต

นอกจากนี้แล้ว ถ้าจะพิจารณาในแง่กฎหมายแล้ว บุคคลที่มีการกระทำทางเพศที่วิปริตอาจกระทำผิดกฎหมายได้ใน 3 ลักษณะคือ

1. พฤติกรรมการกระทำทางเพศที่วิปริตที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายโดยตรง ได้แก่
 - ซาติสม์ เป็นพฤติกรรมที่เป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกาย หรือฐานฆ่าผู้อื่น ความผิดทำนองนี้ แม้ผู้เสียหายจะยินยอม ความยินยอมนั้นก็ไม้อาจยกเว้นความผิดได้ จึงนับว่าเป็นพฤติกรรมที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายกลุ่มนี้

⁹⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 238.

- การขอบอดอวัยวะเพศ การกระทำในลักษณะนี้เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 388 โดยตรง

- การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก การกระทำในลักษณะนี้อาจมีความผิดฐานข่มขืน ทำร้ายร่างกาย หรืออนาจารเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปีได้ แล้วแต่กรณี

- การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ อาจมีความผิดฐานกระทำทารุณสัตว์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 381 ได้

- การมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมเช่นนี้หลายประเทศมีบทบัญญัติลงโทษ โดยถือเป็นความผิดอาญา

2. พฤติกรรมการกระทำทางเพศที่วิปริตที่จะเป็นความผิดต่อเมื่อผู้ถูกกระทำไม่ยินยอม ได้แก่

- รักร่วมเพศ ถ้าผู้ถูกกระทำไม่ยินยอม การกระทำนี้ย่อมเป็นความผิด

- การพอใจทางเพศจากการดูโถ่ร่างกายเพศตรงข้าม ถ้าผู้ถูกกระทำไม่ยินยอม การกระทำนั้นย่อมเป็นความผิดฐานอนาจาร

3. พฤติกรรมการกระทำทางเพศที่วิปริตที่เป็นเหตุจูงใจให้กระทำความผิด ได้แก่

- การพอใจทางเพศกับวัตถุ อาจเป็นเหตุจูงใจให้กระทำความผิดฐานบุกรุก ฐานทำให้เสียทรัพย์

- การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก อาจเป็นเหตุจูงใจให้กระทำความผิดฐานพรากเด็ก หรืออนาจาร

- การมีความต้องการทางเพศกับศพ อาจเป็นเหตุจูงใจให้กระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่น จากที่ศึกษามาข้างต้นจะเป็นได้ว่า การกระทำทางเพศที่วิปริตมีมากมายหลายชนิด

ซึ่งบางประเภทก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม และค่านิยมของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้แล้ว บางประเภทถือว่าเป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายโดยตรง ซึ่งถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ในส่วนของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ การกระทำความผิดทางเพศกรณีบังคับให้มีการร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปากก็เป็นพฤติกรรมการกระทำอย่างหนึ่งของการกระทำทางเพศที่วิปริต ซึ่งอาจเกิดได้ในพวกรักร่วมเพศและการมีความต้องการทางเพศกับเด็ก หรือในบุคคลธรรมดาทั่วไปแต่มีความต้องการที่จะร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปาก ซึ่งในสังคมไทยปัจจุบันนี้พบว่าการกระทำลักษณะดังกล่าวมีอยู่เป็นจำนวนมาก ดังปรากฏเป็นข่าวและคดีในหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

5. สภาพความรุนแรงของปัญหา

จากที่ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการกระทำทางเพศที่วิปริตต่าง ๆ มาแล้ว จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมกรรมการกระทำทางเพศที่วิปริตนั้น มีทั้งพฤติกรรมเฉพาะตนเอง กับพฤติกรรมที่กระทำต่อผู้อื่น บางประเภทนี้ขัดต่อศีลธรรมจรรยาของสังคม ความสงบสุขของสังคมส่วนรวม บางประเภทมีความรุนแรงถึงขั้นประกอบอาชญากรรมทางเพศ ละเมิดต่อกฎหมาย โดยมีการทำร้ายร่างกาย หรือถึงกับฆ่ากัน ดังที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อีกด้วย¹⁰⁰ อาทิเช่น

- รักวิปริตสาวทอมแหงคู่รักของตนเองตาย เนื่องจากผู้หญิงคู่รักหนีไปแต่งงานใหม่ (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2538)
- ขณะที่นายชม ทองอินตะ ไปหาเก็บผักนึ่งที่ด้านหลังโรงงาน ปรากฏว่ามีคนร้ายบุกเข้าประชิดตัว พร้อมกับชักอาวุธมีดออกมาจี้ บังคับให้ถอดเสื้อผ้า และคนร้ายได้ข่มขืนทางทวารหนักของนายชมจนสำเร็จความใคร่ ก่อนที่จะหลบหนีไป (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 3 มิถุนายน พ.ศ.2538)
- พระภิกษุไปมาหาสู่และร่วมหลับนอนกับกะเทยเป็นประจำ ผลถูกจับให้สึก (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 6 มิถุนายน พ.ศ.2538)
- น.อ.ปรีชา ณ พัทลุง ถูกแทงและปาดคอตาย เนื่องจากผู้ตายบังคับให้คู่ขาที่ร่วมหลับนอนด้วย ร่วมเพศทางทวารหนัก ซึ่งวิปริตเกินไปจนคู่ขาทนไม่ได้ จึงคว้ามิดฆ่าจนตาย (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันพุธที่ 21 มิถุนายน 2538)
- ครูสาวมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทราบว่าลูกศิษย์สาว จะเข้าพิธีแต่งงาน วางแผนเอาตัวไปอยู่ด้วย ไม่ยอมให้กลับบ้าน จนกว่าจะเลยวันแต่งงาน (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 25 มิถุนายน พ.ศ.2538)
- เจ้าอาวาสบังคับให้สามเณรทั้งวัดเข้าไปบำบัดความใคร่ โดยจับกดหัวให้อมกเขา แล้วใช้มือสำเร็จความใคร่ให้กับตนเองและสามเณรด้วย ชูถ้าไม่ยอมจะยิงให้ตายแล้วยิงตัวเองตายตาม (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันศุกร์ที่ 13 ตุลาคม 2538)
- วันที่ 18 ตุลาคม 2538 ผู้ปกครองเด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองบัว จังหวัดบุรีรัมย์ เข้าแจ้งต่อตำรวจให้จับกุมพระวัดหนองบัว โดยกล่าวหาว่ากระทำอนาจารหลอกเด็กนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบัวไปกระทำวิถถาร อัดถั่วดำรวม 4 คน ตำรวจไปจับพระมาสอบให้การปฏิเสธ อย่างไรก็ตามตำรวจได้นำไปสีกก่อนคุมตัวไว้ดำเนินคดี

¹⁰⁰ รวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2538 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2538

นอกจากข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์แล้ว ยังมีคดีเกิดขึ้นอีกมากมาย จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อนหญิงปรากฏว่าการกระทำความผิดทางเพศกรณีบังคับให้มีการร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปากนั้น สามารถพบได้ในผู้เสียหายทั้งเพศชายและหญิง ซึ่งถ้าหากผู้ถูกกระทำเป็นเด็กก็จะไม่รู้และไม่เข้าใจว่าตนเองกำลังถูกทำร้ายหรือละเมิดสิทธิทางเพศ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ปรากฏว่าอายุของเด็กในการรู้ถึงการกระทำระหว่างเด็กในกรุงเทพฯกับต่างจังหวัดจะไม่แตกต่างกัน ซึ่งต่างไปจากเด็กในต่างประเทศจะรู้และเข้าใจถึงการกระทำทางเพศได้มากกว่า โดยเปรียบเทียบจากอายุที่เท่ากัน ผลจากการกระทำความผิดกรณีบังคับให้มีการร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปากนั้น จะมีผลกระทบต่อจิตใจของผู้ถูกกระทำ เช่น เกิดทัศนคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ กลายเป็นคนที่มีความประพฤติก่ออันตรายทางเพศ มีโรคทางเพศสัมพันธ์ หรือมีความกดดันและอาจก่ออาชญากรรมทางเพศกับบุคคลอื่นต่อไปได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้สมควรที่จะมีการพิจารณาแก้ไขกฎหมายให้คุ้มครองผู้เสียหายให้มากขึ้นกว่าเดิม

✓ คดีตัวอย่าง เมื่อประมาณเดือนตุลาคม 2538 นางสาวเบ็ตตี้ ชาวฟินแลนด์ ได้ฟ้องนายเก่งกาจและพวกในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและอนาจาร เนื่องจากนางสาวเบ็ตตี้ได้เดินทางมาเที่ยวในประเทศไทย และไปพักผ่อนที่พัทยา หลังจากเที่ยวบาร์และกำลังเดินทางกลับโรงแรม ได้ถูกนายเก่งกาจและพวก 3 คน อดขืนรอนำไปที่บ้านหลังหนึ่งและผลัดกันทำการข่มขืนกระทำชำเรา สลับกับการร่วมเพศทางทวารหนัก

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กปรากฏว่าเด็กที่ถูกบังคับให้กระทำการร่วมเพศทางเวจมรรคนั้น ส่วนมากจะเป็นเด็กชาย และเด็กหญิงมักถูกบังคับให้กระทำการร่วมเพศทางปาก เด็กเหล่านี้ส่วนมากจะบอกว่าถูกบังคับขืนใจให้กระทำ แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าเด็กทำด้วยความสมัครใจ แต่เนื่องมาจากผู้กระทำชักจูงใจเด็กโดยให้เงินเป็นค่าตอบแทน ซึ่งแสดงว่าเด็กไม่รู้และไม่เข้าใจถึงลักษณะผลจากการกระทำ ผลกระทบที่เกิดจากการกระทำความผิดกรณีบังคับให้มีการร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปากนั้น จะมีผลทำให้เด็กมีทัศนคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ และในเด็กชายมีแรงกดดันก็อาจจะไปก่ออาชญากรรมทางเพศกับบุคคลอื่นอีกต่อไป ส่วนเด็กหญิงอาจกลายเป็นคนล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งปัญหาเหล่านี้สมควรที่จะมีการพิจารณาแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสม รวมถึงองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะต้องเข้าใจถึงสภาพปัญหาของการละเมิดสิทธิทางเพศให้มากขึ้น

คดีตัวอย่าง ชาวออสเตรเลีย อายุ 34 ปี ถูกจับประมาณเดือนพฤศจิกายน 2536 ที่จังหวัดเชียงใหม่ เพราะนำฟิล์มลามกที่ตนเองกระทำกับเด็กหญิงอายุ 8 ขวบ (2 คน) และ 3 ขวบ ไปล้างอัดที่ร้านถ่ายภาพ โดยภาพดังกล่าวแสดงถึงการบังคับให้เด็กหญิงร่วมเพศทางปาก

นอกจากนี้ มีข้อมูลตัวอย่างโดยสรุปกรณีชาวต่างชาติถูกจับในไทยข้อหาอนาจารกับเด็ก¹⁰¹

- ชาวสวิสเซอร์แลนด์ อายุ 56 ปี ถูกจับที่พัทยา เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2537 ขณะอยู่กับเด็กชาย 2 คน อายุ 7 ขวบ และ 9 ขวบ ซึ่งชาวสวิสเซอร์แลนด์ได้รับการปล่อยตัวหลังจากถูกฝากขังระหว่างการดำเนินการสอบสวนอยู่ระยะหนึ่งเพราะหลักฐานไม่พอ

- ชาวฝรั่งเศสถูกจับเมื่อประมาณเดือนพฤศจิกายน 2536 ข้อหาอนาจารบุคคลอายุต่ำกว่า 15 ปี (เด็กเร่ร่อน 2 คน) และมีภาพลามกอยู่ในครอบครอง ขณะนี้ได้รับการประกันตัวแต่ยังคงมาตามศาลนั้นสม่ำเสมอ

- ชาวอาเกีน่า เชื้อชาติอังกฤษ อายุ 45 ปี อยู่จังหวัดขอนแก่น กระทำอนาจารเด็ก ๆ เร่ร่อนที่จังหวัดขอนแก่น เด็ก ๆ อายุต่ำกว่า 12 ปี รวม 7 - 8 คน คดีกำลังอยู่ระหว่างการสอบสวน

- นายมาร์ค สมาชิก NAMBLA ตั้งโครงการบ้านพักรับเลี้ยงดูเด็กเร่ร่อนที่กรุงเทพฯ และที่อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ได้กระทำอนาจารเด็กชายในความปกครองของตน ถูกจับเหตุเกิดระหว่างปี 2532 ถูกตัดสินจำคุกรวม 3 กระทง เป็นเวลา 3 ปี แต่ถูกขังจริงน้อยกว่านั้น

นอกจากคดีต่าง ๆ ดังกล่าว ยังมีชาวต่างชาติที่ถูกจับที่พัทยาอีกหลายราย มีชาวออสเตรเลีย ฝรั่งเศส เดนมาร์ก และเยอรมัน ทั้งหมดถูกปล่อยตัวเพราะตามหลักฐานการสอบสวนระบุว่าอยู่กับผู้เยาว์อายุเกิน 15 ปี บางรายอยู่กับเด็กอายุ 7 ขวบ และ 9 ขวบ แต่ขณะถูกจับไม่ได้ทำอะไรกัน

จากการศึกษาพบว่า สังคมไทยปัจจุบัน พบการกระทำทางเพศที่วิปริตนี้อยู่เป็นจำนวนมาก พฤติกรรมการกระทำทางเพศกรณีบังคับให้มีการร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปาก ก็เป็นส่วนหนึ่งของการกระทำทางเพศที่วิปริต ที่อาจเกิดขึ้นได้ในพวกร่วมเพศ การมีความต้องการทางเพศกับเด็ก ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาหนึ่งของสังคม โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มนุษย์มีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสมัยใหม่ทางวัตถุอย่างรวดเร็ว แต่ขาดการพัฒนาทางด้านจิตใจ สังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเลียนแบบวัฒนธรรมอื่น ๆ เข้ามา ตลอดจนการหลงใหลยอมรับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกที่ส่งเสริมให้ลุ่มหลง ฟุ้งเฟ้อแสวงสี เมามัวโลกีย์ พฤติกรรมการ

¹⁰¹ สุदारัตน์ เสรีวัฒน์-ศรีสังข์, การพยายามยุติปัญหาการค้าประเวณีในเด็กในขอบข่ายงานของ ECPAT อ้างถึงในอัยการสูงสุด, สำนักงานและคณะ, เส้นทางทางวิชาการเรื่อง "ความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามและลงโทษการกระทำผิดทางเพศกับเด็ก", 2537., หน้า 5-8.

กระทำทางเพศจึงวิปริตขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อชนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม ความสงบ
สุขของสังคม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรม ซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมาย ดังนั้นในบทต่อ
ไป จึงต้องพิจารณาว่าตัวบทกฎหมายของประเทศไทยนั้น เหมาะสมกับลักษณะพฤติกรรมการ
กระทำความผิดทางเพศกรณีบังคับให้มีการร่วมเพศทางเวจมรรคและทางปากหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย